

பொருளடக்கம்

பெற்றோரின் சிறப்பு

ஆசிரியர் :

மௌலவி அப்ஸலுல் உலமா

M. அப்துர் ரஹ்மான் பாஜில் பாக்கவி

(பேராசிரியர், ஜமாலிய்யா அரபிக்கல்லூரி, சென்னை-12)

1. அல்லாஹ்வின் பொருத்தம் பெற்றோர்
பொருத்தத்தால் ஏற்படுகிறது ... 19
2. பெற்றோருக்கு நன்மை செய்தல் ஜிஹாதில்
கலப்பதைக் காணச் சிறந்ததாகும் ... 21
3. பெற்றோரை கிருபைக் கண்ணால் காணுவது
ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்ஜிற்குச் சமமானது ... 22
4. பெற்றோரால் சுவனம் பெறுபவரும், நரகம்
அடைபவரும் ... 23
5. தாய் தந்தையருக்கு நீங்கள் நன்மை
செய்வதால் உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களுக்கு
நன்மை செய்வர் ... 25
6. பெற்றோருக்கு நன்மை செய்தல் ஆயுளையும்
இரணத்தையும் அதிகரிக்கிறது ... 28
7. பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோர் செய்யும் துஆ
ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது ... 29
8. பெற்றோரை சிரிக்க வைத்து மகிழ்வித்தல் ... 31
9. பெற்றோர் பணிவிடை நபிலான ஹஜ், உம்ரா
விற்கு ஈடானது ... 32
10. தந்தையை பார்க்கிலும் தாயின் தனிச்சிறப்பு ... 33
11. தாயின் பணிவிடை காரணமாக உவைகல்
கரனீ (ரலி) நபிகளாரைக் காண வராததும்
அவரை அவர்கள் புகழ்ந்துரைத்ததும் ... 38
12. பெற்றோரை வேதனைப்படுத்தல் பெரும்
பாவங்களில் பெரிதாகும் ... 40

13. பெற்றோரை முறைத்துப் பார்த்தல், அவர்களை
வேதனைப்படுத்துவதாகும் ... 44
14. பெற்றோரை கொலை செய்வோன் கொடிய
வேதனையை அடைவான் ... 46
15. பெற்றோரை வேதனைப்படுத்துவோருக்கு
தண்டனை உலகிலேயே கிடைக்கும் ... 47
16. பெற்றோருடன் ஒழுக்கங்கள் ... 50
17. பெற்றோர் மரணத்தின் பின் அவர்களுக்கு
நன்மை செய்தல் ... 55
18. பெற்றோர் மறைவின்பின் அவர்களுக்காக
பிரார்த்திப்பது ... 60
19. பெற்றோருக்கு தொடர்ந்து துஆ செய்து
வருவதால் பாவியான பிள்ளை
நல்ல பிள்ளையாக எழுதப்படல் ... 63
20. பெற்றோருக்காக தான தர்மம் செய்தல் ... 64
21. பெற்றோரின் சார்பாக ஹஜ், உம்ரா செய்தல் ... 68
22. காலா-தாயின் சகோதரிக்கு மரியாதை செய்தல்... 73
23. பால்குடி தாய்க்கு மரியாதை செய்தல் ... 75
24. உற்றார் உறவைப் பேணல் ... 78
25. பெற்றோரின் சில முக்கிய கடமைகள் ... 86

பொருளடக்கம்

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا
ومولانا محمد وعلى آله واصحابه اجمعين -

மனிதன் இவ்வுலகிற்கு வர புறக்காரணமாகத் திகழுவோர் அவனது பெற்றோரே ஆகும். அவர்களே அவனை இரவு பகலென பாராமல் கண்ணுங் கருத்துமாய் காத்து வளர்க்கின்றனர்.

பெற்றோரின் சிறப்புக்களையும் அவர்கள் தங்களது பிள்ளைகளுக்காக ஏற்கும் சிரமங்களையும் விளக்கி வல்ல இறைவன் தன் மாமறையான திருக்குர்ஆனில் ‘‘லுக்மான்’’ அத்தியாயத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறான்.

தன் பெற்றோருக்கு நன்மை செய்து வருமாறு மனிதனுக்கு நாம் உபதேசம் செய்தோம். அவனது தாய் பலவினத்தின்மீது பலவினமாக அவனைச் சுமந்திருந்தாள்.

(ஸுரத்துலுக்மான் 14-வது வசனம்)

திருக்குர்ஆனின் அஹ்காப் அத்தியாயத்தில் வல்ல அல்லாஹுத் தஆலா கூறுகிறான்

.....கஷ்டப்பட்டவளாக அவனது தாய் அவனைச் சுமந்திருந்தாள். மேலும் கஷ்டப்பட்டவளாக அவனை ஈன்றெடுத்தாள்.

(ஸுரத்துல் அஹ்காப் 15-வது வசனம்)

பெற்றோர் குறிப்பாக அவனது தாய், அவன் விஷயத்தில் மிகுந்த சிரமங்களை சகிக்கிறாள். சுருங்கக்கூறின் மூன்று கட்டங்களில் அச்சிரமங்களை அவள் எதிர்நோக்குகிறாள். முதலாவது கட்டம் தன் சிசுவை தனது வயிற்றில் சுமந்திருக்கும் காலமாகும். அக்கட்டத்தில் அவள் மிக பலவினமாகவும், சோர்வாகவும் ஆகிவிடுகிறாள். முன்போல் தான் விரும்பிய

வாறு செயல்படவும், உறங்கவும் முடிவதில்லை. தான் சுமந்திருக்கும் சிகதன் வயிற்றில் அவ்வப்பொழுது அசைவதால் ஏற்படும் வேதனைகளை சகித்துக்கொள்கிறான். இதனையே மேற்காணும் அஹ்ரகாப் அத்தியாயத்தின் வசனம் எடுத்துரைக்கிறது.

இரண்டாவது கட்டம் பிரசவ காலமாகும். இக்கட்டத்தில் தாய் தன் உயிரையே பணயம் வைத்து பிள்ளையைப் பெற்றெடுக்கிறாள். இதனையும், மேற்காணும் அஹ்ரகாப் அத்தியாயத்தின் வசனம் எடுத்துரைக்கிறது.

மூன்றாவது கட்டம் அச்சிசுவை வளர்த்து வாலிபமாக்கும் காலமாகும். இந்நீண்ட காலக் கட்டத்தில் இரவு பகலாக தன் பிள்ளையை கண்ணுங்கருத்துமாய் கவனித்து வருகிறாள், தாய், அதற்கு அழுதாட்டுகிறாள். அதன் அசுத்தங்களை தனது கரங்களாலேபே சுத்தப்படுத்துகிறாள். அதற்கு நோய் கண்டு விட்டால் விரைந்தோடி சிகிச்சை அளிக்கிறாள். குழந்தை வளர்ப்புப் பணியில் தாயுடன் தந்தையும் பலவகைகளில் பங்கேற்கிறார். விளங்கும் ஆற்றல் வந்ததும் அக்குழந்தைக்கு பெற்றோர் நல்லொழுக்க போதனைகளை அளிப்பதுடன் அப்பிள்ளையை கல்விக்கூடங்களில் சேர்த்து கல்வி கற்றுவர ஏற்பாடு செய்கின்றனர்.

இத்தகு இன்னல்களுக்கிடையே பெற்று வளர்த்த பெற்றோருடன் நல்ல விதமாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென மனிதனுக்கு அல்லாஹ் அறிவுறுத்துகிறான்.

தித்திக்கும் திருமறையாம் திருக்குர்ஆனின் பனீ இஸ்ராயில் வசனங்களில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்,

—அவ்விருவரையும் “சி” என்று கூறுதீர். அவ்விருவரையும், விரட்டாதீர். அவ்விருவரிடம் சங்கையான சொல்லாக சொல்வீராக; மேலும், அவ்விருவரிடம் பாசத்தால் பணிவு என்னும் இறக்கையை தாழ்த்துவீராக! மேலும் (உமது இரட்சகனை அழைத்து) எனது இரட்சகனே! நான்சிறு

பிள்ளையாக இருக்கும்பொழுது என்னை எவ்வாறு அவ்விருவரும் (கிருபையுடன்) வளர்த்தார்களோ அதுபோல் அவ்விருவர்மீதும் கிருபை செய்வாயாக என கேட்பீராக!

(பனீ இஸ்ராயில் 23, 24)

பெற்றோரைத் திட்டுவதும் கோபிப்பதும் கூடாது எனவும் அவர்களிடம் மென்மையாகவும், கண்ணியமாகவும் உரையாட வேண்டுமெனவும், எல்லா விஷயங்களிலும் அவர்களிடம் பணிவை மேற்கொள்வதுடன் அவர்களுக்காக அல்லாஹுத் தஆலாவிடம் துஆச் செய்து வரவேண்டுமெனவும் மேற்காணும் திருமறை வசனங்கள் போதிக்கின்றன.

அப்பிள்ளை குழந்தையாக இருந்தபொழுது அனைத்துச் சிரமங்களையும், அதன் பெற்றோர் அன்புடன் ஏற்றனர், தங்கள் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காக எத்தனையோ காலம் தங்களது உறக்கங்களைப் பெற்றோர் அர்ப்பணித்தனர். தங்கள் இன்ப துன்பங்களில் அக்குழந்தைக்கு பணிவிடை செய்து வந்தனர். பின்னொரு காலத்தில் நிலைமை தலைகீழாக மாறுகிறது, பெற்றோர் வயது முதிர்ந்தவர்களாகவும் பலவீனமானவர்களாகவும், பணிவிடையின்பால் தேவையானவர்களாகவும் ஆகிவிடுகின்றனர். முன்னர் பலவீனமாக இருந்த அவர்களது பிள்ளைகள் இப்பொழுது பலசாலிகளாகவும், சம்பாதிப்பவர்களாகவும் ஆகிவிடுகின்றனர்.

அறிஞர் சஅதி கூறுகிறார்: என் இளமையில் ஒரு நாள் என் தாயிடம் கடிந்து பேசிவிட்டேன், அதனால் என் தாய் மனமுடைந்து அழுதவாறே மகனே! நீ உனது குழந்தைப் பருவத்தை மறந்து விட்டாய். அதனாலேயே இவ்வாறு என்னிடம் கடினமாக நடந்துகொள்கிறாய். உனக்குஇப்போது புலியைத் தாக்கிக்கொல்லும் யானையின் வலிமை உள்ளது. ஆனால், அப்பொழுது நீ என் மடியில் இயலாதவனாக இருந்தாய். இன்று நீ சிங்கம்போன்ற வாலிபன். நானே கிழவி என்று கூறுகிறார்.

பெ—2

பெற்றோர் பலவீனத்தை எட்டும் காலத்தில் பலசாலிகளாக விளங்கும் பிள்ளைகள் தங்களது கடந்த காலங்களை நினைவு கூர்ந்து தங்களது பெற்றோருக்கு மனப்பூர்வமாக பணிவிடை செய்தும் அவர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றியும் வரவேண்டும்.

ஒருவர் தமது தாயை இடுப்பில் சுமந்தவராக திருக்கஃபாவை தவாப் (வலம்) வந்து கொண்டிருந்தார். (அது பொழுது அங்கிருந்த) அண்ணல் எம்பெருமானார் [ஸல்] அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதரே! “நான் இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் எனது தாய்க்கு ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை செய்துவிட்டவனாக ஆகுவேனா?”, எனக்கேட்டார் அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், உமது தாய் (உம்மை ஈன்றெடுக்கும்பொழுது பிரசவ வேதனையால்) விட்ட ஒரு மூச்சிற்கு உமது இப்பணிவிடை ஈடாகாது என மறுமொழி பகர்ந்தார்கள். (தப்ஸீர் இப்னு கதீர் பக்கம் 55 பாகம் 3)

பெற்றோருக்கு ஆற்றவேண்டிய பணிவிடைகள் அளவிட கரியவை என்ற கருத்தை இம்மணிமொழியில் மாநபி (ஸல்) அவர்கள் எடுத்துணர்த்துகிறார்கள்.

நாயகத் தோழர் ஹஜ்ரத் அபூ ஹுரைரா [ரலி] அவர்கள் தங்களது இல்லத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புமுன் தங்களது தாயிடம் சென்று “அஸ்ஸலாமு அலைக்குல் யா உம்மத்தா வரஹ்மதுல்லாஹி வபரகாதுஹு” என அன்புடன் ஸலாம் கூறி விடைபெற்றுச் செல்வார்கள், அவர்களது தாயாரும் வஅலைக்கயாபுனைய்ய—என்னருமைப் புதல்வரே உம்மீதும் ஸலாம் உண்டாவதாக என மறுமொழி பகர்ந்து அன்புடன் வழி அனுப்பி வைப்பார்கள். (அதபுல் முப்ரது)

ஜாஹிமா என்ற தோழர் புனிதப் போரில் கலந்து கொள்ள பெருமானார் [ஸல்] அவர்களிடம் ஆலோசனை கலக்க வந்தபொழுது ‘உமக்கு தாய் உண்டா’ என அவரிடம் வினவினார்கள். அதற்கவர் ஆம் என்று கூறவே, அத்தாயின்

பணிவிடையில் ஈடுபடுவீராக: நிச்சயமாக அத்தாயின் இரு பாதங்களின் கீழ் சுவர்க்கம் உள்ளது, என மாநபி (ஸல்) அவர்கள் பகர்ந்தார்கள், [அஹ்மது, நஸயீ]

அடுத்துவரும் தலைப்புகள் பெற்றோரின் மாண்புகளையும்: சிறப்புகளையும், அவர்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய கடமைகளையும் அழகுற எடுத்துரைக்கிறது.

அல்லாஹ்வின் பொருத்தம் பெற்றோர் பொருத்தத்தால் ஏற்படுகிறது

அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள் நவின்றதாக ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ருபின் ஆஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். அல்லாஹ்வின் திருப்தி பெற்றோரின் திருப்தியில் உள்ளது. அல்லாஹ்வின் கோபம் பெற்றோரின் கோபத்தில் உள்ளது.¹ (சுபுலுஸ் ஸலாம்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நவின்றதாக ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் [ரலி] அறிவிக்கிறார்கள். “தமது பெற்றோருக்கு நன்மை செய்து வருவோருக்கு அல்லாஹ் சுவனத்தின் இரு வாயில்களை திறந்து வைக்கிறான். அப்பெற்றோரில் ஒருவர் மட்டுமே இருந்து [அவருக்கு நன்மை செய்து வந்தால்] சுவனத்தின் ஒரு வாயிலை அல்லாஹ் அவருக்குத் திறந்து வைக்கிறான். அப்பெற்றோரில் ஒருவர் அப்பிள்ளைமீது கோபித்து விட்டால்) அவர் பொருந்திக்கொள்ளும் வரை அல்லாஹ் அவரை பொருந்திக்கொள்ளமாட்டான். அப்பெற்றோர் அவனுக்கு அநீதம் செய்தாலுமா? எனக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆம்! பெற்றோர் அவனுக்கு அநீதி செய்தாலும் சரியே என பதில் அளித்தார்கள். [அதபுல் முப்ரது—இமாம் புகாரி]

பெற்றோருக்கு நன்மைகள் செய்து அவர்களது உள்ளத்தை குளிரவைப்பது, அல்லாஹ்வின் அன்பை அவன்மீது பொழியச் செய்கிறது. பெற்றோரின் உள்ளத்தை வேதனைப்படுத்துவது அல்லாஹ்வின் கோபத்தை அவன்மீது வரவழைக்கிறது.

பொதுவாகவே பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு அநீதம் செய்யமாட்டார்கள். ஆயினும் யாராவது சிலர் அவ்வாறு பிள்ளைகளுக்கு அநீதம் செய்தாலும், பிள்ளைகள் அப்பெற்றோருக்குச் செய்யவேண்டிய மரியாதைகளையும் உபகாரங்களையும் செய்து வரவேண்டும். பதிலுக்குப் பதில் என்பது அவர்கள் விஷயத்தில் பொருந்தாது.

மேலும் பெற்றோர் மார்க்கத்திற்குப் புறம்பான தீய காரியங்கள் செய்பவர்களாக இருந்தால், அத்தீமைகளின் விளைவுகளையும், தண்டனைகளையும் அவர்களுக்கு அன்பாகவும், அறிவுப் பூர்வமாகவும், பிள்ளைகள் எடுத்துரைக்கவேண்டும். மாறாக அவர்களை துன்புறுத்தவோ, அவர்கள்மீது கடுஞ் சொற்களை வீசவோ கூடாது. மேலும் அவர்கள் அத்தீய செயல்களை விட்டு, திருந்தி வாழ வல்ல அல்லாஹுத்தஆலாவிடம் பிரார்த்தனை செய்து வரவேண்டும்.

இறைத் தூதர் ஸைய்யிதுனா இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களது தந்தை ஆஸர் என்பவர் இறைவனுக்கு இணைவைப்பவராக இருந்தார். அதனைக் கைவிட்டு ஏக இறைவன் ஒருவனையே சமான் கொள்ளுமாறு அவருக்கு உபதேசம் செய்யும் நேரத்தில் நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மிகுந்த மரியாதையையும் கனிவையுமே அவரிடம் கடைபிடித்தார்கள். அவ்வுபதேசத்தின்பொழுது தந்தை கடினமான வார்த்தைகளை அள்ளி வீசியபொழுதும் நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் “எனதருமைத் தந்தையே! தங்கள்மீது இறைவனின் சாந்தி உண்டாகுக! எனது இரட்சகனிடம் தங்களுக்காக பிழை பொறுக்கத் தேடுவேன் என இதமாகவும் பொறுமையாகவும் கூறினார்கள்.

ஹஜ்ரத் உமர் (ரலி) அவர்களின் ஆட்சி காலத்தில் பேராசையால் ஒரு தாய் நடுநிசியில் பாலில் தண்ணீர் கலக்க முயன்றபொழுது அதனை அத்தாயின் அன்புப் புதல்வி ஆட்சேபித்தாள். அமீருல் முஃமினீன் உமர் (ரலி) அவர்கள் இதனைத் தடுத்துள்ளார்கள் என தாயிடம் மகள் கூறினாள். அதற்கு அத்தாயோ “அமீருல் முஃமினீன் உமர் (ரலி) இப்பொழுது நம்மை பார்த்துக்கொண்டா உள்ளார்” எனக் கேட்டார். அதற்கு அத்தாயின் புதல்வி “அந்த அமீருல் முஃமினீன் (உமர்) பார்க்காவிட்டாலும் எல்லோருக்கும் அமீரான—எஜமானான அல்லாஹ் நம்மை பார்த்துக்கொண்டுள்ளான் எனக் கூறினாள். மார்க்கத்திற்கு முரணானவை எதையேனும் பெற்றோரிடம் கண்டால் அன்பாகவும் அறிவுப் பூர்வமாகவும் அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறி அதனை திருத்த வேண்டுமென்பதை இந்நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பெற்றோருக்கு நன்மை செய்தல் ஜிஹாதில் கலப்பதைக் காணச் சிறந்ததாகும்

ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு மனிதர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், நான் ஜிஹாது—புனிதப் போருக்கு செல்கிறேன் என்றார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “உமக்கு பெற்றோர் உள்ளனரா?” என வினவினார்கள். அதற்கு அவர் ஆம்! என்றார், “அப்படியானால், அவ்விருவர் விஷயத்தில் நீர் பாடுபடுவீராக!” என மாநபி (ஸல்) அவர்கள் பகர்ந்தார்கள். (புகாரி)

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ருபுனு ஆஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்; ஒரு மனிதர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து “நான் ஹிஜ்ரத்...வலசை கிளம்பிச் செல்வதின்மீதும் ஜிஹாதினமீதும், தங்களிடம் உடன்படிக்கை செய்கிறேன் (அதற்குரிய) நற்கூலியை அல்லாஹுத்தஆலாவிடம் தேடுகிறேன் என்றார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “உமது பெற்றோரில் எவரேனும் உள்ளனரா? என வினவினார்கள். அதற்கவர், அவ்விருவருமே உள்ளனர் என பதில்

அளித்தார். 'நீர் அல்லாஹ்விடம் நற்கூலியைத் தேடுகிறீரா என வினவினார்கள். 'ஆம்' என்றார். "அப்படியானால் உமது பெற்றோரிடம் செல்வீராக! அவ்விருவருடன் இருந்து அவர் களுக்கு நன்மை செய்து வருவீராக' என அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள் பகர்ந்தார்கள்; [முஸ்லிம்]

ஜிஹாது இருவகைப்படுகிறது. ஒன்று பர்லானஜிஹாது, மற்றொன்று நபிலான ஜிஹாது. இங்கு கூறப்படும் ஜிஹாது நபிலான ஜிஹாதே ஆகும். பெற்றோருக்கு பணிவிடை செய்வதன் தேவையும், நபிலான ஜிஹாதில் கலந்து கொள்ளும் விஷயமும், ஒருவர் முன் இருந்தால், அவ்விரு விஷயங்களில் நபிலான ஜிஹாதைவிட பெற்றோருக்குப் பணிவிடை செய்யும் பணியையே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், என இந்நபி மொழிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பெற்றோரை கிருபைக் கண்ணால் காணுவது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்ஜிற்குச் சமமானது

நபிகள் நாயகம் [ஸல்] அவர்கள் நவீனததாக ஹஜ்ஜரத் அப்துல்வாஹ் பின் அப்பாஸ் [ரலி] அறிவிக்கிறார்கள்.

"எந்தப் பிள்ளையை தமது தாய் தந்தையை கிருபை கண் கொண்டு பார்க்கிறதோ, அதன் ஒவ்வொரு பார்வைக்கும் ஒரு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்ஜின் நன்மையை அல்லாஹ் எழுதுகிறான். அதுபொழுது தோழர்கள், "ஒரு நாளில் நூறு முறை பார்த்தாலுமா" என வினவினார்கள். அதற்கு அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள், "அல்லாஹ் மிகப் பெரியவனாகும். [அவன் கொடுப்பதைத் தடுப்போரில்லை] அவன் மிகத் தூய்வனாகும், [அவனின் பால் குறைவை இணைப்பது கூடாது]" என மறுமொழி பகர்ந்தார்கள். [பைஹகி]

மற்றொரு அறிவிப்பில் ஒரு நாளிற்கு முன்னூற்று அறுபது முறை பெற்றோரைக் கிருபைக் கண்ணால் பார்த்தாலுமா என தோழர்கள் வினவியதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், [ஆம்] அல்லாஹ் மிகப் பெரியவனாக உள்ளான்'' எனக் கூறினார்கள். [பைஹகி]

தந்தையைக் காணுவது, கஃபாவைக் காணுவது திருக்குர்ஆனைப் பார்ப்பது, அல்லாஹ்விற்காக நேசிக்கும் நண்பரை காணுவது ஆகிய நான்கு விஷயங்களும் இபாதத் நல்வணக்கங்களாக உள்ளன என ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்லூது [ரலி] கூறினார்கள். [துர்ருல் மன்ஸூர்]

தன்னைப்பெற்று வளர்த்த பெற்றோரை பாசமுடன் பார்க்கும் பிள்ளைக்கு, அதன் ஒவ்வொரு பார்வைக்கும் ஒரு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்ஜின் நன்மையை வழங்கி அல்லாஹ் அப்பிள்ளையைச் சிறப்பிக்கிறான்.

மேலும், பெற்றோர், திருக்கஃபா, திருக்குர்ஆன் அல்லாஹ்விற்காக நேசிக்கும் நண்பர் ஆகிய நால்வரை தங்கள் கண்களால் கண்டு மகிழ்வோருக்கு அவர்களது பார்வைக்கு இபாதத்தின் அந்தஸ்தை வழங்கி அதன் நற்கூலியை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு வழங்குகிறான். நற்செயலுக்கு மட்டுமின்றி, நல்பார்வைக்கும் நற்கூலியை வழங்குவது அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்குச் செய்யும் பேருபகாரமாகும்.

பெற்றோரால் சுவனம் பெறுபவரும், நரகம் அடைபவரும்

ஹஜ்ரத் அபீ உமாமா [ரலி] அறிவிக்கிறார்கள் [

ஒரு மனிதர் அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்களிடம், பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகள் யாவை என வினவினார். அதற்கு அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள் பெற்றோரே உமது சொர்க்கமும், நரகமும் ஆகும் என மறுமொழி பகர்ந்தார்கள். [இப்னு மாக்ஜா]

பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வதும். அவர் சனாக்கு பணிவிடை செய்வதும் அவர்களின் நலனில் அக்கறை செலுத்துவதும் அப்பிள்ளைகள் கவனத்திற்கு செல்ல காரணமாக அமைகிறது. இதனையே மாநபி (ஸல்) அவர்கள் பெற்றோரே உமது சுவனம் எனக் கூறினார்கள். மாறாக பிள்ளைகள் தம் பெற்றோருக்கு நலவை செய்ய மறுப்பதும், அவர்களது நலனில் அக்கறை காட்டாது அவர்கள் மனதை புண்படுத்துவதும் அப்பிள்ளைகள் நரகை அடையக் காரணமாக அமைகிறது. இதனையே மாநபி (ஸல்) அவர்கள் பெற்றோரே உமது நரகம் எனக் கூறினார்கள்.

மற்றொரு மணிமொழியில் மாநபி (ஸல்) அவர்கள் 'உமது தந்தை சுவன வாயில்களில் மத்திய வாயிலாகும். நீ நாடினால் அவ்வாயிலை வினாக்கிக்கொள். அல்லது அதனைப் பாதுகாத்துக்கொள்' எனக் கூறினார்கள். (திர்மிதி)

ஒரு பெற்றோருக்கு பல பிள்ளைகள் இருந்தால் அப்பெற்றோருக்கு நன்மை செய்யும் விஷயத்தில் அனைத்து பிள்ளைகளும் பங்கெடுத்துக்கொள்வது அவசியமாகும். "யாரேனும் ஒரு சகோதரர் அப்பெற்றோரை கவனித்துக்கொண்டு போகட்டும்; நமக்கென்ன என்று மற்ற பிள்ளைகள் ஒதுங்கி இருத்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தம்மால் இயன்ற அளவு அப்பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வதன் மூலம் தமக்கு சுவர்க்கம் கிடைக்க முயன்று கொள்ளவேண்டும்.

பெற்றோருக்கு நன்மைகள் செய்வது தொழுகைக்கு அடுத்தபடியாக அல்லாஹ்விற்கு மிகப் பிரியமான செயலாக உள்ளது.

ஹஜ்ரத் அப்துல்வாஹ்பின் மஸ்லூது (ரலி) கூறுகிறார்கள்: நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் "செயல்களில் சிறந்தது" எது என வினவினேன். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் "தேரம் வந்ததும் தொழுவதாகும்" எனப் பதிலளித்தார்கள். அடுத்து எந்தச் செயல் எனக் கேட்டேன், பெற்றோருக்கு நன்மை செய்தல்" எனப் பகர்ந்தார்கள்.

அடுத்து எந்தச் செயல் என வினவினேன். “அல்லாஹ்வின் பாதையில் ‘ஜிஹாத்’ செய்வது எனப் பகர்ந்தார்கள். நான் இன்னும் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டே போயிருந்தால் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் இதற்கு மேலும் அதிகமான விஷயங்களை எடுத்துரைத்திருப்பார்கள். (புகாரி)

தொழுகைக்கு அடுத்தபடியாக அல்லாஹு தஆலா விற்கு மிகப் பிரியமான செயலாக பெற்றோர்க்கு நன்மை செய்வது அமைந்திருப்பதால் அதனை சிறப்பாக நிறைவேற்ற விழைவோமாக!

தாய் தந்தையருக்கு நீங்கள் நன்மை செய்வதால் உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களுக்கு நன்மை செய்வர்

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவின்றகாக ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். “பிற பெண்களிடம் நீங்கள் பத்தினித்தனமாக இருங்கள் அப் பொழுது உங்கள் பெண்கள் பத்தினித்தனமாக இருப்பார்கள். உங்கள் பெற்றோர்களுக்கு நீங்கள் நன்மை செய்யுங்கள் உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களுக்கு நன்மை செய்வார்கள். உங்களது இஸ்லாமிய சகோதரர், தனது தவறை ஏற்று தன்னை மன்னிக்குமாறு வேண்டிவந்தால் அதனை (மனமுவந்து ஏற்று அவனை மன்னித்து விடவும், அவன் உண்மையின் மீதோ அல்லது அதற்கு மாற்றமானதின் மீதோ இருப்பினும் சரியே, இவ்வாறு அவனை மன்னிக்காத மனிதன் (மறுமையில்) ஹவ்லுல் கௌதர் எனும் நீர் தடாகத்தில் என்னிடம் வர வேண்டாம்” (ஹாகிம்)

மேற்காணும் நபிமொழியில் மூன்று முத்தான கருத்துக்கள் எடுத்துணர்த்தப்படுகிறது. ஒன்று பிற பெண்களிடம் ஒருவர் பேணுதலாக நடந்து கொள்வதாகும். பிற பெண்

களைப் பார்த்து ரசிக்காமல் அவர்களைக் கேலி செய்யாமல், அவர்களது கற்பை அழிக்க முற்படாமல் கண்ணியமான மனிதனாக இருந்து கொள்வதாகும். இவ்வாறு ஒரு மனிதர் பத்தினித்தனமாக இருக்கும்பொழுது அவரது பெண்கள் பத்தினித்தனமாக இருப்பார்கள். தங்கள் கணவரைத் தவிர பிற ஆண்களின் பக்கம் ஏறெடுத்துப் பார்க்கமாட்டார்கள். அப்பெண்கள் பத்தினித்தன்மையுடன் திகழ அல்லாஹ் அவர்களுக்கு உதவுவான்.

இரண்டாவது விஷயம் ஒருவர் தம் பெற்றோருடன் நல்ல முறையில் நடந்தால் அவரது பிள்ளைகள் அவரிடம் நல்ல முறையில் நடப்பர். தாய் தந்தை, தங்கள் பெற்றோருக்குச் செய்யும் மரியாதைகளையும், கண்ணியங்களையும் பணிவிடைகளையும் உபகரணங்களையும் பிள்ளைகள் நேரடியாகப் பார்க்கும்பொழுது அப்பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் அவை அப்படியே பதிந்து விடுகின்றன, பின்னர் அக்குழந்தைகள் பெரியவர்களாக ஆகும்போது தங்கள் தாய் தந்தையருக்கு அவ்விதமே கண்ணியமும், மரியாதையும் பணிவிடையும் உபகாரமும் செய்யத்துவங்கிவிடுகின்றனர். மேலும் அம்மனிதர் தம் தாய் தந்தையருடன் நன்முறையில் நடந்து கொண்டதால் அவரது பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் அவருக்கு மரியாதை செய்யும் எண்ணத்தை அல்லாஹ் போட்டு விடுகிறான். இவ்வாறு பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் பெற்றோரின் மாண்பைப்போடுவது அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையாகும்.

இதுபோலவே பெற்றோர், தமது தாய் தந்தையருக்குத் தீமைகள் செய்து வந்தால் அதனைப் பார்த்து வரும் அவரது பிள்ளைகள் பிற்காலத்தில் தங்களது காலம் வரும்பொழுது தங்கள் பெற்றோருக்கு நன்மைகள் செய்வதற்குப் பதிலாக பெரும்பாலும் தொந்தரவு அளிக்கவே செய்வர். அப்பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் அப்பெற்றோரின் மதிப்பை அல்லாஹ் போடுவதில்லை,

மௌலானா ஆஷிக் இலாஹி புலந்சஹ்ரி அவர்கள் தமது ‘ஹுக்ருல் வாலிதைன்’ எனும் நூலில், தான் ஒரு சரித்திர சம்பவத்தை கேள்விப்பட்டதாக எழுதுகிறார்கள். ஒருவர் தமது வயது முதிர்ந்த தந்தையை ஒரு போர்வையில் மூட்டையாக கட்டி கிணற்றில் தள்ளுவதற்காக தூக்கிச் சென்றார். கிணற்றோரத்தில் அம்மூட்டையைவைத்து அவரைகிணற்றில் தள்ளுவதற்கு தயாராக இருந்த நேரத்தில் மூட்டைக்குள் கட்டப்பட்டிருக்கும் அவரது தந்தை மகனை விளித்து; மகனே! என்னை இக்கிணற்றில் தள்ளாதே! வேறு ஏதாவது ஒரு கிணற்றில் தள்ளிவிடு. ஏனெனில் இக்கிணற்றில் தான் முன்னொரு காலத்தில் நான் எனது தந்தையை தள்ளிவிட்டேன் என்றார். இதனைக்கேட்ட அவரது மகனின் உள்ளத்தில் ஒருவித மாற்றமும், திருப்பமும் ஏற்பட்டது. தன் தந்தையின்மீது இரக்கம் பிறந்தது. பின்னர் அவரை மூட்டையிலிருந்து அவிழ்த்துவிட்டு கண்ணியமாக விட்டிற்கு அழைத்து சென்றார்.

ஒரு காலத்தில் அவர் தமது தந்தைக்குச் செய்த அதே சதிச் செயலை இன்று அவரது மகன் அவருக்குச் செய்யமுன்வந்து விட்டான். இருப்பினும், இறைவனின் நாட்டம் அம்மனிதரைக் காப்பாற்றி விட்டது

மூன்றாவது விஷயம்: ஒருவர் மற்றொருவருக்கு தீங்கு இழைத்துவிட்டு பின்னர் அவராக மனந்திருந்தி மற்றவரிடம் மன்னிப்புக்கேட்க வருவாராயின் மற்றவர் அவரை பெருந்தன்மையுடனும், தாராளத்தன்மையுடனும் மன்னித்துவிட வேண்டும். தவறு யார் பக்கம் இருந்தாலும் சரியே, ஒருக்கால் தவறு உண்பக்கம் இருந்தால் இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நீயும் அவரிடம் இப்பொழுது மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்ளலாம்.

சிலர் பிடிவாதமாக, தவறிழைத்தவர் எவ்வளவு பணிவாக வேண்டிக்கொண்ட போதிலும் மன்னிக்க மறுத்துவிடுகின்றனர். இத்தகையோரை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் வெறுக்கின்றார்கள். மறுமையில் ‘ஹவ்லுல்கவ்தர்’ எனும்

நீர் தடாகத்தில், தான் அணைவருக்கும் பருகுவதற்கு நீர் வழங்குகின்ற நேரத்தில் இத்தகு மனிதன் அங்குவரவேண்டா மென கடிந்து கூறுகிறார்கள்.

பிறர் மன்னிப்பு வேண்டியும் மன்னிக்க மறுப்பது அநியாயமாக வரி வசூலிப்பதற்கு ஒப்பாகும் என மற்றொரு ஹதீதில் மாநபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.
(பைஹக்கி)

பெற்றோருக்கு நன்மை செய்தல் ஆயுளையும் இரணத்தையும் அதிகரிக்கிறது

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவின்றதாக ஹஜ்ரத் அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். 'எவர் தம் ஆயுளி லும், இரணத்திலும் அல்லாஹ் அதிகரிக்க வேண்டுமென விரும்புகிறாரோ, அவர் தம் பெற்றோருக்கு நன்மை செய்யட் டும். தன் உறவினரை சேர்த்துக்கொள்ளட்டும். (பைஹக்கி)

பொதுவாக மனிதர்கள் தங்களது ஆயுளும், இரணமும் அதிகரிக்கவே விரும்புவர். அந்த அவா நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பின் வரவேற்கத் தக்கதே, அவ் விருப்பம் நிறைவேற பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வது துணை புரிகிறது.

அல்லாஹுதஆலா ஒவ்வொரு நற்செயலுக்கும் சில விசேஷ தன்மைகளை அளித்திருக்கிறான். அந்நற்செயல்களை செய்யும்பொழுது அத்தன்மைகள் பிரதிபலிக்கும், பெற்றோர் மற்றும் உற்றாரை ஆதரிக்கும் செயலிற்கு ஆயுளையும் இரணத் தையும் அதிகரிக்கும் விசேஷ தன்மையை அல்லாஹ் அளித் துள்ளான்.

தங்களது இரணம் அதிகரிக்கப்பட பலர் இரவு பகலாகக் பாடுபடுகின்றனர். தங்கள் ஊண் உறக்கங்களை அர்ப்பணித்

கின்றனர், அவர்களது இரணம் விஸ்தரிக்கப்பட அவர்களது முயற்சிகளும் உழைப்புகளும் ஓரளவு காரணமாக இருப்பினும் அதன் மறைமுகமான அடிப்படைக் காரணமாக பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வதும், உற்றாரை ஆதரிப்பதும் அமைந்துள்ளது.

மற்றொரு மணிமொழியில் மாநபி (ஸல்) அவர்கள், 'விரைந்து பகரம் கிடைக்கும் நற்செயல்களில் மிக விரைவானது உற்றாரை ஆதரிப்பதாகும்' என கூறுகிறார்கள். (துர்ரு மஸ்கூர்)

பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோர் செய்யும் துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நவின்றதாக ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி; அறிவிக்கிறார்கள். மூன்று துஆக்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்படக் கூடியவைகளாகும். அவ்விஷயத்தில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. 1, தந்தையின் துஆ, 2. பிரயாணியின் துஆ, 3. அநீதியிழைக்கப்பட்டவனின் துஆ ஆகியவைகளாகும். (திர்மதி)

இந்நபிமொழியில் தந்தையின் பிரார்த்தனை ஒப்புக் கொள்ளப்படுமென எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. தந்தையின் துஆ ஒப்புக்கொள்ளப்படும்பொழுது தாயின் துஆவும் அதனைவிட ஒருபடி மேலாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுமென முல்லா அலி காரி (ரஹ்) அவர்கள், மிஷ்காத் என்னும் ஹதீது நூலின் விரிவுரையான "மிர்காத்தில்" குறிப்பிட்டுள்ளார்கள், ஆகவே பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரின் நற் பிரார்த்தனைகளை பெறும் வண்ணம் அவர்களிடம் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

பெற்றோரின் உள்ளத்தை புண்படுத்தி அதன் விளைவாக அவர்களது தீய பிரார்த்தனைகளுக்கு ஆளாகி விடுதல்கூடாது

பொருளடக்கம்

பொருளடக்கம்

பெற்றோர் பணிவிடை நபிலான ஹஜ், உம்ராவிற்கு ஈடானது

ஹஜ்ரத் அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அண்ணலெம்பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து, நான் ஜிஹாத்தில் கலந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (ஆனால்) அதற்குரிய சக்தியை நான் பெறவில்லை எனக் கூறினார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “உமது இரு பெற்றோரில் எவரேனும் உள்ளனரா எனக் கேட்டார்கள். அதற்கவர், எனது தாய் மட்டும் உள்ளார் என்றார். அப்படியானால் உமது தாயின் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வை பயந்து கொள். (நீ அவ்வாறு அல்லாஹ்வை அஞ்சி உமது தாய்க்கு நன்மைகள் செய்து வந்தால்) நீர் ஹாஜியாகும், உம்ராசெய்தவராகும். புனிதப்போர் வீரராகும், உமது தாய் ஏதேனுமொரு தேவைக்காக) உம்மை அழைத்தால் (அவ்வழைப்பிற்கு) விரைந்து பதில் அளிப்பாயாக! அது விஷயத்தில் அல்லாஹ்வை பயந்து கொள்வாயாக! அத்தாய்க்கு நன்மை செய்து வருவாயாக” எனக் கூறினார்கள். (துர்ரு மன்ஸூர்)

பெற்றோருக்கு நன்மை செய்து வரும் பிள்ளைகள் ஹாஜிகளாகும்; உம்ரா செய்தவர்களாகும். புனிதப்போர் வீரர்களாகும் என அவர்களது அந்தஸ்தை மாநபி (ஸல்) அவர்கள் போற்றிக் கூறுகிறார்கள்.

பெற்றோருக்கு நன்மை செய்து வரும் பிள்ளைகள் எவ்வளவு உன்னதமான பதவிகளை அடைகிறார்கள் என்பதற்கு இந்நபி மொழி மாபெரும் சான்றாராகத் திகழ்கிறது.

பெற்றோரின் அழைப்பிற்கு பதில் அளிப்பது பிள்ளைகளின் பொறுப்பாகும். பொதுவான சூழ்நிலையில் பெற்றோர் அழைத்தால் பிள்ளைகள் அவ்வழைப்பிற்கு பதிலளித்து அதனைக் கண்ணியப்படுத்தவேண்டும். அவ்வழைப்பை உதாசீனப்படுத்தி விடக்கூடாது. ஆபத்தான சூழ்நிலையில் அழைத்தால் விரைந்து சென்று பதிலளிக்கவேண்டும்.

பிள்ளைகள் தொழுதுகொண்டிருப்பது தெரியாமல் பெற்றோர் அவசியத்தை முன்னிட்டோ அல்லது சாதாரணமாகவோ அழைத்தால் அத்தொழுகை நபிலானதாக இருந்தால் அதனை முறித்து அவர்களது அழைப்பிற்கு பதிலளிப்பது அவசியமாகும். பிள்ளைகள் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருப்பது தெரிந்தும் பெற்றோர் அவசியமான காரணமின்றி சாதாரணமாக அழைத்தால் பிள்ளைகள் தங்கள் தொழுகையை முறிக்கக்கூடாது. தொழுது முடித்துவிட்டு அவர்களுக்குப் பதில் அளிக்கவேண்டும். பெற்றோர் ஆபத்தான கட்டத்தில் குரல் கொடுத்தால் அது பர்லான தொழுகையாக இருப்பினும் அதனை முறித்து அவ்வழைப்பிற்கு பதிலளிப்பது அவசியமாகும். (ஷாமி பாபு இத்ராகுல் பர்லா)

தந்தையைப் பார்க்கிலும் தாயின் தனிச் சிறப்பு

ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு மனிதர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் சமூகம் வந்து எனது அழகிய நடைமுறையைக்கொண்டு யாருக்கு நான் அதிக கடமைப்பட்டுள்ளேன் என வினவினார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “உமது தாய்க்கு” எனப் பகர்ந்தார்கள். பின்னர் யாருக்கு என வினவினார் அவர் அதற்கும் “உமது தாய்க்கு” என்றார்கள். பின்னர் யாருக்கு என்றார் அப்பொழுதும் உமது தாய்க்கு என்றார்கள். பின்னர் யாருக்கு என்றார். அப்பொழுது உமது தந்தைக்கு என மா நபி (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். (புகாரீ)

தந்தையைப் பார்க்கிலும் தாயின் சிறப்பு இரு காரணங்களால் உயர்ந்துள்ளது.

முதல் காரணம்;—தாய் தனது வயிற்றில் பிள்ளையைச் சுமந்திருத்தல், பின்னர் அதனை வேதனையால் துடிதுடித்து பெற்றெடுத்தல், பின்னர் அதற்கு சில ஆண்டுகள் அழுதாட்டுதல், அதனை கண்ணுங்கருத்துமாய் வளர்த்தல் ஆகிய பணி

பெ—3

களை மேற்கொள்கிறான். இவைபோன்ற சிரமங்கள் தந்தைக்கு இருப்பதில்லை, இதனை அல்லாஹுதஆலா தனது அருள்மறை யான திருக்குர்ஆனில் தெளிவாகக் கூறுகிறான்.

.....அவனது இரு பெற்றோருக்கு (நன்மை செய்யுமாறு) மனிதனுக்கு நாம் நல்லுபதேசம் செய்தோம். அவனது தாய் அவனை பலவினத்தின்மீது பலவினமாக சுமந்திருந்தாள். அவனுக்குப் பால் கொடுத்து முடிப்பது இரண்டு ஆண்டுகளில் உள்ளது. எனக்கும் உமது பெற்றோருக்கும் நன்றி செலுத்து வாயாக: என் பக்கமே (உமது) மீனாமிடம் உள்ளது, (லுக்மான் 14)

குழந்தையை சுமந்திருந்து பிரசவிக்கும் விஷயத்தில் தாய் அடையும் வேதனைக்கும், அல்லல்களுக்கும் எவ்வித பகரமும் விலையும் ஈடாகாது என்ற கருத்தை அடுத்துவரும் மணி மொழியில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் எடுத்துரைக்கிறார்கள்.

ஹஜ்ரத் புரைதா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு மனிதர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அலர்களிடம் வந்து “அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதுவரே! நான் எனது தாயை இரு பர்ஸஹ் (சுமார் ஆறு மைல் தூரம்) எனது முதுகில் கொதிக்கும் மணலில் நடந்தவாறே சுமந்து சென்றேன். அப்பொழுது அம் மணலில் எந்த அளவு வெப்பம் கொதித்துக்கொண்டிருந்த தென்றால், அம்மணலில் ஒரு இறைச்சித் துண்டைப்போட்டால் அது அம்மணலின் உஷ்ணத்தால் வெந்து போய்விடும், இவ்வாறு செய்ததால் எனது தாய்க்குரிய நன்றியை நான் நிறைவேற்றிவிட்டவனாக நான் ஆகுவேனா எனக்கேட்டார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், “உமது தாய் உம்மை பெற்றெடுக்கும்பொழுது அடைந்த பிரசவ வலிகளில் ஒரு வலிக்கு வேண்டுமானால் அது ஈடாகக்கூடும் எனப் பகர்ந்தார்கள். (மஜ்மவுஜ் ஜாயிது)

இரண்டாவது காரணம், தந்தையைவிட தாய் எப்பொழுதும் தன்பிள்ளையின்மீது மிகுந்த அன்பையும் பாசத்

தையும் காட்டும் பண்புடையவள். தனக்கு இல்லாவிட்டாலும் தனது பிள்ளைக்கு கொடுத்து அதனைக் கண்டு மகிழ்பவளாகும் தாய்.

அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ‘என்னிடம் ஒரு பெண்மணி வந்தார். அவருக்கு மூன்று பேரீத்தம் பழங்களை நான் கொடுத்தேன். அவற்றில் இரண்டு பழங்களை தம்முடன் வந்திருந்த தமது இரு குழந்தைகளுக்கு ஆளுக்கொன்றாக பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டு தனக்காக ஒரு பழத்தை அப்பெண்மணி வைத்துக்கொண்டாள். அவ்விரு குழந்தைகளும் அவ்விரு பழங்களை உண்டுவிட்டு தங்களது தாயை ஏக்கமாகப் பார்த்தன, உடனே அத்தாய் தனக்காக வைத்திருந்த ஒரு பழத்தையும் இரண்டாகப்பிளந்து அவ்விரு குழந்தைகளுக்கும் ஆளுக்கொரு துண்டாக கொடுத்து விடுகிறார். அத்தாயின் இத்தியாகப் பண்பை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “தம்மிரு குழந்தைகளமீது அப்பெண்மணி இரக்கம் காட்டிய தற்காக அல்லாஹ் அப்பெண்மணியீது தனது அருள்மாரிகளைப் பொழிகிறான் எனக் கூறினார்கள், (அதபுல் முப்ரது)

மேலும் தன் பிள்ளை தன்னை வேதனைப்படுத்தினாலும் அவமரியாதை செய்தாலும் தன் பிள்ளைக்கு சோதனைகள், ஆபத்துகள் வருகின்ற நேரத்தில் அனைத்தையும் மறந்து தாய் தன் பிள்ளைக்கு நன்மையையே நாடுவாள்.

அபுல் வயஸ் ஸமர்கந்தி என்பவர் ஹஜ்ரத் அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாக கூறுகிறார். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் அல்கமா எனும் பெயர் கொண்ட வாலிபர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் கடும் நோயுற்று மரணத்தறுவாயில் இருந்தபொழுது அவரை நோக்கி, “லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு” எனும் திருக்கலிமாவை மொழியுமாறு கூடி இருந்தவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், அவரது நாவோ அதனை மொழிய மறுத்தது.

இச்செய்தி அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு தெரிவிக்கப்படவே, அவருக்கு பெற்றோர் உள்ளனரா என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் வினவினார்கள். அவரது தந்தை இறந்து விட்டார். வயது முதிர்ந்த தாய் மட்டுமே உள்ளார் என மக்கள் பதிலளித்தார்கள். உடன் அவரது தாயை வரவழைத்து “உமது புதல்வரின் முந்திய நிலை என்ன” என நபி (ஸல்) அவர்கள் அத்தாயிடம் வினவினார்கள். அதற்கு அம்முதாட்டி; அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதுவரே! எமதுபுதல்வர் நன்றாக தொழுபவராகவும், நோன்பு நோற்பவராகவும் நிறைய வெள்ளிக்காசுகள் தானம் செய்பவராகவும் இருந்தார். என்றார்,

உம்முடன் அப்புதல்வர் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார் என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அம்முதாட்டியிடம் வினவ, அதற்கு அம்முதாட்டி, நான் அவர்மீது கோபமும் மனவேதனையுமுடையவளாக உள்ளேன் என்றார். ஏன்? என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் வினவ, அதற்கு அம்முதாட்டி அவர் என்னைப் பார்க்கிலும் தன் மனைவியை (உயர்வாக) தேர்ந்தெடுத்து, அவளுக்கு அனைத்து விஷயங்களிலும் வழிப்படுபவராக இருந்தார் என பதிலளித்தார். அப்பொழுது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “அவரது தாயின்கோபம், ஷஹாதத் கலிமா மொழிவதைவிட்டு அவரதுநாவை தடுத்து விட்டது எனப் பகர்ந்தார்கள்.

பின்னர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ரத் பிலாலை விளித்து “ஏ பிலாலே! நீர் சென்று அதிகமான விறகுகளை ஒன்று சேர்ப்பீராக! அவரை நெருப்பிலிட்டு எரித்துவிடுகிறேன் என்றார்கள். உடனே அம்முதாட்டி “அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதுவரே! எனது பிள்ளையை—எனது இதயத்தின் கனியை எனது முன்னாலேயே நெருப்பால் கொளுத்தப் போகின்றீர்களா? அதை எவ்வாறு என் இதயம் தாங்கிக் கொள்ளும் என்றார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் மறுமொழி அளிக்கின்றபொழுது, உமது புதல்வரின் பிழைகளை அல்லாஹ் மன்னிப்பது உமக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்குமானால்

நீ (முதலில்) அவரை பொருந் திக்கொண்டு மன்னித்து விடுவாயாக! எனது உயிர் எந்த நாயனின் கைவசம் உள்ளதோ அந்த இறைவன்மீது ஆணையாக, நீ அவர்மீது கோபமாக இருக்கும் வரை அவரது தொழுகையாலும் தர்மங்களாலும் அவர் எத்தகைய பயனையும் அடையமுடியாது எனப் பகர்ந்தார்கள்.

உடனே அம்முதாட்டி தன் கரங்களை உயர்த்தி, வானில் அல்லாஹ்வை சாட்சியாக ஆக்குகிறேன். அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதுவரே! தங்களையும் இங்கு குழுமியுள்ளோரையும் சாட்சிகளாக ஆக்குகிறேன். இப்பொழுது எனது புதல்வரை (மன்னித்து) அவர்மீது திருப்திகொண்டு விட்டேன்'' எனக் கூறியது.

அதனைத் தொடர்ந்து அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் பிலாலை அழைத்து ''இம்முதாட்டியின் மைந்தர்இப்பொழுது திருக்கலிமாவை மொழிகிறாரா எனப்பாருங்கள் எனக்கூறினார்கள்! ஹஜ்ரத் பிலால் (ரலி) சென்று, அம்மனிதரின் இல்லத்தின் வாயிலை அடைந்தபொழுது அவர் ''லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு'' எனும் திருக்கலிமாவை மொழிந்தவண்ணமிருந்தார். பின்னர் அன்றைய தினத்திலேயே அவர் மரணமடைந்து விட்டார். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரது ஜாஸாவை தொழவைத்தார்கள். அவரது மண்ணைறையின் அருகில் நின்று தனது தோழர்களை அழைத்து, ''ஓ முஹாஜிர் அன்ஸார் தோழர்களே! எவர் தமது தாயைப் பார்க்கிலும் தமது மனைவியை மேம்படுத்தி வைக்கிறாரோ அவர்மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உள்ளது. அவரிடமிருந்து வேறு எத்தகு பகரமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது எனப் பகர்ந்தார்கள்.

இந்நிகழ்ச்சியில் தன்னை மனவேதனைப்படுத்திய பிள்ளையின்மீது தாய் காட்டும் இரக்கப்பண்பும் அத்தாய்க்கு அல்லாஹ்விடத்திலும் அந்தஸ்தும் தெளிவாகிறது.

ஒரு கணவர் தமது மனைவிக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகள் பல உள்ளன. அம்மனைவிக்கு உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியவை வழங்குவதும் அவள்மீது அன்பு செலுத்தி வருவதும் அவரது பொறுப்பாகும். அவைகளை அவர் செவ்வனே செய்து வரவேண்டும். அதே வேளை தமது தாயைவிட தமது மனைவியே மேலானவள் எனக் கருதுவதும், அவளது பேச்சையே [அது சரியாயினும், தவறாயினும், நீதமாயினும் அநீதமாயினும் முற்றிலுமாக ஏற்று நடப்பதும் தவறான பண்புகளாகும்.

**தாயின் பணிவிடை காரணமாக உவைசல் கரனீ
(ரலி) நபிகளாரைக் காண வராததும்
அவரை அவர்கள் புகழ்ந்துரைத்ததும்**

ஹஜ்ரத் உவைசல் கரனீ (ரலி) அவர்கள் யமன் நாட்டைச் சார்ந்த ‘‘தாபீச’’ ஆவார். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்திலேயே அவர் இஸ்லாத்தில் இணைந்து விட்டார். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள்மீது அளவு கடந்த அன்பு பூண்டவராகவும், அவர்களைத் தம் கண்களால் கண்டு மகிழவேண்டுமென்ற பேராவலையுடையவராகவும் இருந்தார். ஆயினும் அவர் வயது முதிர்ந்த பலவீனமான தமது தாய்க்கு தொடர்ந்து பணிவிடை செய்துவரவேண்டிய வராயிருத்ததால், திரு நபி (ஸல்) அவர்களைக் காண யமனிலிருந்து திரு மதீனத்திற்கு அவரால் வர முடியவில்லை. தான் திருமதீன சென்று விட்டால் தாயின் பணிவிடை தடைபடுமே என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவ்வரிய பயணத்தை அவரால் மேற்கொள்ள இயலவில்லை. அவரது பல்வேறு சிறப்பியல்களுக்குச் சான்றாக அவருக்கு ‘‘கைருத் தாபீயின்’’-நாயகத் தோழர்களுக்கு சிறந்த தோழர்—எனும் சிறப்புப் பட்டத்தை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் வழங்கினார்கள்.

ஹஜ்ரத் உமர் (ரலி) தங்களது ஆட்சிக் காலத்தில் யமன் நாட்டிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வந்தால் அவர்களிடம், உவைஸ்

(ரலி) அவர்களின் கேள்வி நலன்களை விசாரிப்பார்கள். ஒரு முறை உவைஸ் கரனீ [ரலி] அவர்களை நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஹஜ்ரத் உமர் [ரலி] அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அப்பொழுது ஹஜ்ரத் உமர் [ரலி] இவர்கள், அவரைநோக்கி 'நீர்' உவைஸ்பின் ஆமீரா?' என்றார்கள். "ஆம்" என்றார் அவர், நீர் முதலில் முராது என்ற ஊரை சார்ந்தவராக இருந்த பின்னர் கரன் என்னும் ஊரில் வசிப்பவரா? எனக் கேட்டார்கள். ஆம் என்றார் அவர். உமக்கு ஆரம்பத்தில் குஷ்டரோக நோய் இருந்து, பின்னர் ஒரு வெள்ளிக்காசு அளவு தவிர மீதமுள்ளவை குணமடைந்து விட்டதா? எனக் கேட்டார்கள் அதற்கும் ஆம் என்றார். உமக்கு தாய் இருந்தது. அத்தாயின் பணிவிடையில் ஈடுபட்டிருந்தீரா, என வினவினார், ஆம் என்றார் அவர்.

பின்னர் அமீருல் மூமினீன் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள். நான் நபிகள் நாயகம் [ஸல்] அவர்களிடம் கேட்டிருக்கிறேன். "யமனில் இஸ்லாத்திற்கு உதவியாக திகழும் சில முஸ்லிம்கள் பிற்காலத்தில் உங்களிடத்தில் வருவார்கள். அவர்களின் உவைஸ் பின் ஆமிர் என்பவரும் இருப்பார். அவர் முராது என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவரும் பின்னர் கரன் என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவருமாகும். அவருக்கு குஷ்டரோக நோய் இருந்து பின்னர் ஒரு வெள்ளிக்காசு அளவு தவிர மீதமுள்ளவை குணமாகி விட்டது. அவரது தாய்க்கு அவர் பணிவிடை செய்துகொண்டுள்ளார். அவர் ஒரு விஷயத்தை அல்லாஹ்வின்மீது ஆணையிட்டு கூறி விட்டால், அதனை (முறிக்காமல் அவசியம்) செயல்படுத்துவார். அவரை சந்திக்கும்பொழுது உமக்காக அல்லாஹ்விடம் பிழை பொறுக்கத் தேடும்படி அவரிடம் கூற இயலுமாயின் அவ்வாறு செய்வீராக! என மா நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

பின்னர் ஹஜ்ரத் உமர் (ரலி) அவர்கள், "நீங்கள் எங்கு செல்ல நாடுகிறீர்கள்" என அவரிடம் கேட்டார்கள். அவர் கூபாவிற்கு என பதிலளித்தார். அங்குள்ள நமது அரசின்

கவர்னருக்கு (தங்களை வரவேற்று கண்ணியப்படுத்தும்படி) கடிதம் எழுதட்டுமா? என ஹஜ்ரத் உமர் (ரலி) அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கவர், “இல்லை, நான் ஏழைய எளிய மக்களுடன் கலந்திருப்பதையே ஆசைப்படுகிறேன்” எனக் கூறி விட்டார். (முஸ்லிம்)

ஹஜ்ரத் உவைஸ் (ரலி) அவர்களுக்கு கிடைத்த மாண்பிற்கும் உயர்விற்கும் அவரது தாய்க்கு அவர் ஆற்றி வந்த அரும்பெரும் பணிவிடைகள் காரணமாக திகழ்கின்றன.

திருமதினா வந்து அண்ணல் நபியவர்களை காணும் அரிய பாக்கியத்தை அவர் இழந்துவிட்டாலும், அந்நபியவர்களின் திருநாவாலேயே புகழப்பெறும் பாக்கியத்தை அவர் பெற்று விட்டார்.

பெற்றோரை வேதனைப்படுத்தல் பெரும் பாவங்களில் பெரிதாகும்

ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்:—பெரும் பாவங்களில் பெரியவைகளான மூன்று பாவங்களை உங்களுக்கு அறிவித்து தரட்டுமா? என (ஒருமுறை) அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் வினவினார்கள். நாங்கள் ஆம் எனக் கூறினோம். (அவை) 1. இறைவனுக்கு இணைவைப்பதும், 2. பெற்றோரை வேதனைப்படுத்துவதாகும் எனப் பகர்ந்தார்கள், பின்னர் (ஏதோ ஒன்றின்மீது) சாய்ந்திருந்த அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து உட்கார்ந்து மேலும் 3. “பொய்க்கூற்று—“பொய்ச்சாட்சி” எனப் பகர்ந்தார்கள். இதனை (மூன்று மதை) மடக்கி மடக்கி கூறினார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

“கபாயிர்” என்னும் பெரும் பாவங்கள் “தல்பா” இல்லாமல் மன்னிக்கப்படுவதில்லை. “ஸஹாயிர்” என்னும் சிறுபாவங்கள் நம் அமல்களின் பொருட்டால் மன்னிக்கப்படும். பெரும் பாவங்களிலேயே தலையாய பாவங்களாகத்

திகழுவது மேற்கூறிய மூன்று பாவங்களாகும் என மேற்காணும் மணிமொழியில் மாநபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீன்றதாக ஹஜ்ரத் அம்ருபின் ஆஸ் (ரலி) கூறுகிறார்கள்:-மூவர்மீது சுவனத்தை அல்லாஹு ஹராமாக்கி விட்டான், 1. குடியில் ஊறிப் போன குடிகாரன். 2. பெற்றோரை வேதனை செய்பவன். 3. தன் மனைவியை பிற ஆடவன் விபச்சாரம் செய்ய உடன்படுபவன். (நஸயீ-ஹாகிம்)

ஹஜ்ரத் மஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். எனக்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) பத்து விஷயங்களை உபதேசித்தார்கள். அவற்றில் சில:-1. அல்லாஹ்விற்கு எப்பொருளையும் இணைவைக்காதே! நீ கொல்லப்பட்டபோதிலும் சரியே! நீ நெருப்பில் எரிக்கப்பட்டபோதிலும் சரியே! 2. பெற்றோரை வேதனைப்படுத்தாதே! அவ்விருவரும் உன்னை உனது பொருளை விட்டும், உமது குடும்பத்தாரை விட்டும் வெளியேற்றிய போதிலும் சரியே; (அஹ்மது)

எவ்வாறு தன்னை வணங்க வேண்டுமென்று அடியார்களுக்கு கட்டளையிடுகின்ற நேரத்திலெல்லாம் அடுத்தபடியாக பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வதை அல்லாஹ் வலியுறுத்துகிறானே அதுபோலவே, தனக்கு இணைவைத்து வணங்கும் குற்றத்திற்குப்பின், அடுத்த பெரிய குற்றமாக பெற்றோரை வேதனை செய்வதை அல்லாஹ் கருதுகிறான் என்ற கருத்தினை மேற்கண்ட மணிமொழிகளில் மாநபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

பெற்றோரை வேதனை செய்வதற்கு அரபு மொழியில் “உகூக்” என்று சொல்லப்படும். ஹஜ்ரத் ஹஸன் பஸரி (ரஹ்) அவர்களிடம் ஒருவர் “உகூக்” என்னும் வார்த்தையின் பொருளென்ன எனக் கேட்டார். அதற்கவர்கள் “பெற்றோருக்கு பணிவிடை செய்ய மறுப்பதும், அவர்களுக்காக செலவழிக்க மறுப்பதும், அவர்களது சந்திப்பை விட்டு விடு

வதும், அவர்களை தமது கூரிய பார்வையால் (முறைத்து) பார்ப்பதுமாகும்'' என மறுமொழி பகர்ந்தார்கள்.

(துர்ருல் மன்ஸூர்)

பெற்றோர் இறைவனுக்கு இணைவைத்து வணங்குபவராய் இருப்பினும் அவர்களுக்குரிய நன்மைகளைச் செய்து வர வேண்டும் எனவும், அவர்களைப்போன்று நீங்களும் இணை வைத்து வணங்கவேண்டுமென அவர்கள் உங்களை நிர்ப்பந்தித்தால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது எனவும் அல்லாஹு தஆலா திருக்குர்ஆனின் 'லுக்மான்' அத்தியாயத்தில் கூறுகிறான்.

(ஆண்டவன் என்று) நீ அறியாததை எனக்கு இணைவைக்கும்படி அவ்விரு பெற்றோர் உன்னை நிர்ப்பந்தம் செய்தால் (அது விஷயத்தில்) நீ அவ்விருவருக்கு வழிப்படவேண்டாம். (ஆயினும்) உலக விஷயங்களில் அவ்விருவரையும் நன்முறையில் சேர்த்துக்கொள்வீராக;

(லுக்மான் - 15)

இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் பிள்ளைகள் முஸ்லிம் களாகவும், பெற்றோர் காபிர்களாகவும் இருந்த நிகழ்ச்சிகள் பல உள்ளன. அவற்றிலொன்று ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் சித்தீக் (ரலி) அவர்களின் புதல்வி அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் நிகழ்ச்சியாகும்.

ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு முந்திய அஞ்ஞான காலத்தில் கத்தீலா பிந்து அப்துல் உஸ்ஸா எனும் பெண்மணியை மணமுடித்திருந்தார்கள். சில காலங்களுக்குப் பின் அஞ்ஞான காலத்திலேயே அப்பெண்மணியை விவாகரத்தும் செய்து விட்டார்கள். அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களின் புதல்வரான அப்துல்லா (ரலி) மற்றும் புதல்வியான அஸ்மா (ரலி) ஆகியோர் இப்பெண்மணி மூலமாக பிறந்தவர்களாகும்.

பிரபல சஹாபி பெண்மணியான அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் ஏறத்தாழ நூறாண்டுகள் வாழ்ந்து ஹிஜ்ரி 13-ஆம் ஆண்டில்

மக்காவில் மரணமடைந்தார்கள். அன்னை ஆயிஷாவைவிட இவ்வம்மையார் பத்தாண்டுகள் முத்தவராகும்.

அஸ்மா [ரலி] அவர்களின் தாயாரான கத்திலா பின்த் அப்துல் உஜ்ஜா தொடர்ந்து காபிராக இருந்து வந்தார். இஸ்லாத்தில் இணையவில்லை இந்நிலையில் ஹிஜ்ரி ஆறாம் ஆண்டில் அண்ணல் நபியவர்களுக்கும், மக்கத்து குரைஷிகளுக்கும் ஏற்பட்ட ஹுதைபிய்யா உடன்படிக்கையின் பயனாக மக்காவாசிகள் மதீனா வந்து செல்லும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவ்வாய்ப்பை பயன்படுத்தி அஸ்மா [ரலி] யின் தாயாரான கத்திலா, தமது புதல்வி அஸ்மாவை பார்த்துவர, திருமதீனா வந்தார். தமது புதல்விக்கென நெய் மற்றும் பலவகை தின்பண்டங்களையும் தம்முடன் எடுத்து வந்திருந்தார்.

தனது தாய் தன்னைக் காண வந்துள்ளதைப் பார்த்ததும் அஸ்மா [ரலி] அவர்கள் அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்களிடம் விரைந்து வந்து, “அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதுவரே! எனது தாய் என்னை பார்த்துச் செல்ல மக்காவிலிருந்து ஆவலுடன் வந்துள்ளது. ஆனால் அத்தாய் இன்னமும் இறைவனுக்கு இணைவைத்து வணங்கும் பெண்ணாகவே உள்ளது. இந்நிலையில் அத்தாயை நான் சேர்த்துக்கொள்ளட்டுமா? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஆம்” உமது தாயை சேர்த்துக்கொள்வாயாக; எனப் பகர்ந்தார்கள். அதன்பின் அஸ்மா [ரலி] தமது தாயை சேர்த்துக் கொண்டார்கள், மேலும் தமக்காக தமது தாயார் கொண்டு வந்த அன்பளிப்பு பொருட்களையும் நபிகளாரின் அனுமதியுடன் பெற்றுக்கொண்டார்கள். [புகாரீ, முஸ்லிம்]

அஸ்மாவின் தாயார் காபிராக இருந்தும் அவரை வீட்டில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கும், அவரது அன்பளிப்புகளை ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள் தாராள அனுமதி வழங்கினார்கள். பெற்றோர் மாற்று மதத்

திவிருந்தாலும் அவர்களுக்கு கண்ணியமும் மரியாதையும் வழங்க வேண்டுமென்பது இந்திகழ்ச்சி மூலம் தெளிவாகிறது.

மற்றோர் ஹதீதில் நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் நவீன்றதாக ஹஜ்ரத் முஹுராபின்ஸுஃபா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள் “திட்டவட்டமாக பெற்றோரை வேதனைப்படுத்துவதை அல்லாஹ் உங்கள்மீது ஹராமாக ஆக்கியுள்ளான். மேலும் பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைப்பதையும் தடை செய்துள்ளான். மேலும் ஆதாரமற்ற பேச்சுகளையும் (தேவையற்ற) அதிகப்படியான கேள்விகளையும், பொருள்களை வீணாக்குவதையும் அல்லாஹ் வெறுக்கிறான். (புகாரி—முஸ்லிம்)

பெற்றோரை வேதனை செய்வதும் ஆதாரமற்ற செய்திகளை பரப்புவதும், செல்வத்தை வீண்விரயமாக செலவழிப்பதும் தற்காலத்தில் பெருகியுள்ளது. இறைவனின் வெறுப்பிற்குரிய செயல்களான இவைகளை விட்டு தவிழ்ந்து வாழ அனைவருக்கும் அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக.

பெற்றோரை முறைத்துப்பார்த்தல், அவர்களை வேதனைப்படுத்துவதாகும்

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீன்றதாக அண்ணை ஆயிஷா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்: எவரொருவர் தம் தந்தையை நோக்கி தமது கூரிய (கோபமான) பார்வையை செலுத்துகிறாரோ, அவர் தம் தந்தைக்கு நன்மை செய்பவரல்ல. (துர்ருல் மன்ஸூர்)

ஹஜ்ரத் உர்வா (ரலி) கூறுகிறார்கள்:- பெற்றோர் உம்மீது அதிருப்தியாகி, உமக்கு வெறுப்பூட்டும் வார்த்தைகளை கூறிவிடின், உமது கூரிய பார்வைகளால் அவர்களை பார்க்க வேண்டாம். ஏனெனில் மனிதன் எவர்மீதும் கோபம் அடைந்தால், அவனது கூரிய பார்வையே அதனை முதலில் வெளிப்படுத்துகிறது. (துர்ருல் மன்ஸூர்)

கிருபைக் கண்ணால் பார்க்கப்பட வேண்டிய பெற்றோரை கோபக்கண்ணால் முறைத்துப் பார்ப்பது முறையற்றதாகும். பெற்றோரை சொல், செயலால் வேதனைப்படுத்துவது கூடாது என்பது போலவே, பார்வையால் வேதனைப்படுத்துவதும் கூடாததாகும்.

மேலும் பெற்றோரை சபிப்பதும் பெருங்குற்றமாகும். ஹஜ்ரத் அலி (ரலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்:- எனது வாளின் உறையிலிருந்த ஒரு ஏட்டைத் தவிர அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு வழங்காத விசேஷமான எதையும் எங்களுக்கு அளிக்கவில்லை. அவ்வேட்டில் கீழ்க் கண்டவாறு எழுதப்பட்டிருந்தது.

“எவர்கள் அல்லாஹ் அல்லாத (பெயர் கூறி) தங்கள் பிராணிகளை அறுக்கிறார்களோ, எவர்கள் பூமியின் அடையாளங்களை திருடி (பிறர் பூமியை தன் பூமியுடன்) சேர்த்துக் கொள்கின்றார்களோ, எவர்கள் தங்கள் பெற்றோரை சபிக்கிறார்களோ எவர்கள் இஸ்லாத்தில் நவீன அனுஷ்டானங்களை உண்டாக்குபவருக்கு ஆதரவு வழங்குகிறார்களோ அவர்கள் அனைவரையும் அல்லாஹ் சபிக்கிறான்.

(அதபுல் முப்ரது—இமாம் புகாரீ, முஸ்லிம்)

இங்கு நான்கு விஷயங்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. (1) பிராணிகளை குர்பானி கொடுத்தாலும், அல்லது அசாதாரணமாக உண்ணுவதற்கு அறுத்தாலும் பிஸ்மில்லாஹி அல்லாஹு அக்பர் என அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறியே அறுக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக வேறு எவரின் பெயரையோ அல்லது எப்பொருளின் பெயரையோகூறி அறுத்தல் கூடாது. அவ்வாறு செய்தல் பகிரங்க இணைவைத்தல் ஆகும்.

(2) பூமியின் அடையாளத்தை திருடுபவரீது இறை சாபம் ஏற்படுகிறது. தனது வயலையும் பிறர் வயலையும் பிரிக்கும் அடையாளச் சின்னங்களான வாய்க்கால், வரப்பு, மேடு, வேலி ஆகியவைகளை தள்ளிப்போட்டு பிறர் வயலைத் தன் வயலுடன் சேர்த்துக் கொள்வதும், தனது வீட்டு மனையையும் பிறரின் வீட்டு மனையையும் பிரிக்கும் “அடையாளக் கற்

களை அகற்றிவிட்டு பிறரின் வீட்டு மனைவியை தனது வீட்டு மனைவியுடன் சேர்த்துக்கொள்வதும், பிறர் நிலங்களைத் தவறான பட்டாக்கள் தயார் செய்து அபகரித்துக்கொள்வதும் பெரும் குற்றங்களாகும். இவைகளை செய்பவர்மீது அல்லாஹ்வின் வசீனத் எனும் சாபம் ஏற்படுகிறது.

[3] தமது பெற்றோரை சபிப்பவர்மீது இறைசாபம் ஏற்படுகிறது. பெற்றோரிடம் சங்கையான சொல்லே சொல்லுமாறும் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி வருமாறும் அல்லாஹ் பணிக்கிறான். அவ்வாறிருக்கும்பொழுது தன்னை ஈன்றெடுத்த அப்பெற்றோரையே ஒருவன் சபிப்பானேயானால் அவன்மீது அல்லாஹ்வின் சாபமும் கோபமும் ஏற்படுவதில் ஐயமில்லை.

(4) இஸ்லாத்தில் நவீன அனுஷ்டானங்களை உற்பத்தி செய்து அவைகளை பரத்தும் பிதாக்காரனுக்கு ஆதரவு வழங்குபவன் மீதும் அல்லாஹ்வின் சாபம் ஏற்படுகிறது. முழுமை பெற்ற சம்பூரண மார்க்கமாகிய இஸ்லாத்தில் நவீன அனுஷ்டானங்களுக்கும், அனாச்சாரங்களுக்கும் எவ்வித இடமுமில்லை. சிலர் நவீன அனுஷ்டானங்களுக்கும், அனாச்சாரங்களுக்கும் பேராதரவு வழங்கி, அல்லாஹ்வும் அவனது அருமைத் தூதுவரும் தெள்ளத் தெளிவாகக் கூறிய கடமைகளை புறக்கணித்து விடுகின்றனர், இவை மிகத் தவறான போக்காகும்.

இந்நான்கு உபதேசங்கள் எழுதப்பெற்ற ஏட்டை ஹஜ்ரத் அலி [ரலி] அவர்கள் பத்திரமாக வைத்திருந்தார்கள், மற்ற மக்களுக்கும் அவ்வுபதேசங்களை எடுத்துரைத்தார்கள்.

பெற்றோரை கொலை செய்வோன் கொடிய வேதனையை அடைவான்

நபிகள் நாயகம் [ஸல்] அவர்கள் நவீனதாக்க ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் [ரலி] அறிவிக்கிறார்கள். "மறுமை நாளில் மனிதர்களில் மிகக் கடுமையான

வேதனையை அடைவோர்களாகிறவர், நபியை கொலை செய்வதனும் அல்லது நபியால் கொல்லப் பெற்றவனும், பெற்றோரில் ஒருவரை கொலை செய்தவனும், உருவங்களை வரைவோரும், தமது கல்லியால் பயன்பெறாத அறிஞருமாவார்.

(பைஹக்கி)

கொலை செய்வது கொடிய பாவமாகும். அதுவும் தன்னைப் பெற்று வளர்த்த பெற்றோரையே கொலை செய்வது, கொடிய பாவத்திலும் கொடியதாகும்.

தன்னைப் பெற்று வளர்த்த பெற்றோர்க்கு நன்றிக் கடனை முழுமையாக செலுத்த முடியாத நிலையில் பிள்ளைகள் இருக்கும்பொழுது, அப்பெற்றோரையே கொல்லத் துணிபவன் எவ்வளவு பெரிய துரோகியாக இருக்கும்! ஆகவே அவனுக்கு மற்றவர்களைக் காண மிகக் கடுமையான தண்டனையை அல்லாஹ் வழங்குகிறான். இம்மையிலும் அவனை இழிவிலே ஆழ்த்துகிறான்.

இறைத் தூதுவர்களான நபிமார்களை கொன்றவனும், அவர்களால் கொல்லப்பட்டவனும், உருவங்களை வரைபவர்களும், தாங்கள் சுற்ற கல்லியால் பயன்பெறாத அறிஞர்களும் மறுமையில் அல்லாஹ்வின் கடும் தண்டனைக்கு ஆளாவர் என மேலும் இந்நபிமொழி எச்சரிக்கிறது.

பெற்றோரை வேதனைப்படுத்துவோருக்கு தண்டனை உலகிலேயே கிடைக்கும்

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக ஹஜ்ரத் அபீ பக்ரா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். பெற்றோரை கொடுமைப்படுத்தல் தவிர, மீதமுள்ள பாவங்களில்தான் விரும்பிய வற்றை அல்லாஹ் மன்னித்து விடுகிறான். பெற்றோரை வேதனைப்படுத்தியவனின் தண்டனையை அவனது மரணத்

மற்றொரு நபிமொழியில், அக்கிரமம், உற்றார் உறவைத் துண்டித்தல் ஆகிய பாவங்களின் தண்டனை முன்கூட்டி உலகிலேயே கொடுக்கப்படுவதற்கு மிக தகுதிவாய்ந்தவைகளாக உள்ளன என்ற கருத்து எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. (மிஷ்காத்)

பாவங்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்விற்கு வெறுப்பூட்டுபவை என்றாலும் சில பாவங்கள் அவனுக்கு மிக வெறுப்பானவைகளாக உள்ளன. அவற்றின் தண்டனையின் ஒரு பகுதியை உலகிலேயே அவனுக்கு அல்லாஹ் அளித்து விடுகிறான். மறுமையின் கடின வேதனையைக் காணுமுன் அதன் முன் மாதிரியைப்போன்று உலக வாழ்விலேயே பல சிரமங்களையும் கஷ்டங்களையும் அவன் அடைவான். நிம்மதியிழந்த வாழ்வாக அவனது வாழ்வு ஒடிக்கொண்டிருக்கும்.

சில நேரங்களில் சில நல்லடியார்களுக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்கள் வருவதுண்டு. அவை அல்லாஹ் தனது நல்லடியான் எந்த அளவு ஈமான் உறுதியோடு உள்ளான் என்பதனை சோதிப்பதற்காக அனுப்புவதாகும். அவை வேறு விஷயமாகும்.

இன்றைய நாகரீக உலகில் மனிதர்களுக்கு கஷ்டம் வந்து விடின் அதனைப்போக்க பல வழி முறைகளை கையாளுகின்றனர். ஆனால் அக்கஷ்டம் எதனால் வந்தது என்பதை ஆய்வு செய்ய மறந்து விடுகின்றனர். தாங்கள் கடந்து வந்த வாழ்க்கைப் பாதையையும், செயல் முறைகளையும் ஒரு கணம் திரும்பிப் பார்க்கத் தவறி விடுகின்றனர். அதன் விளைவோ அக்கஷ்டத்தைப்போக்க அவர்கள் செய்யும் வேறு பல முயற்சிகள் பயன் அளிப்பதில்லை. கஷ்டம் வந்தபின் சரியான அடிப்படைக்காரணத்தை கண்டு பிடித்து அதனை சீர்செய்ய முயல்பவரே பாராட்டுக்குரியவராகும்.

ஒரு முனையில் பெற்றோரை அடித்து துன்புறுத்தி வேதனைப்படுத்திக்கொண்டும், தகாத வார்த்தைகளால் ஏசிப்பேசி அவர்களது இதயங்களை புண்படுத்திக்கொண்டும் மறுமுனை

யில் தொழில் சரிவரநடப்பதில்லை. கடன் அதிகமாகிறது. தனக்கும் தனது மனைவி மக்களுக்கும் தீராத நோயாக உள்ளது. இன்னும் பல சிரமங்கள் உள்ளதே என ஏங்கி மனிதன் விசனப்படுவதில் பயன் என்ன உள்ளது!

பெற்றோரை வேதனைப்படுத்திய பலர் பிற்காலத்தில் அடையும் அல்லல்களை கண்கூடாக காணமுடிகிறது. சிலர் தமது பெற்றோரை வேதனை செய்ததின் பலனை தமது வாழ்நாளில் அனுபவித்து உணர்ந்த பிறகு, மனம் திருந்தி தமது பெற்றோரிடம் மன்னிப்புத்தேடி அவர்களின் பிரார்த்தனையை பெற விழைகின்றனர். அவர்களது பெற்றோர் அப்பொழுது உயிருடனிருந்தால் அவ்விருப்பம் நிறைவேற வாய்ப்புண்டு. ஒருக்கால் அவர்களது பெற்றோர் அதற்கு முன்னரே மரணமடைந்திருந்தால் அவர்களது அவா நிறைவேறாமல் கவலையும் கைசேதமுமே அவர்களிடம் மிஞ்சுகிறது.

ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் பெற்றோரின் இழப்பை வேறு எவற்றாலும் ஈடுசெய்ய இயலாது. ஆகவே அவன் தன்னருமை பெற்றோரின் மாண்பையும் மதிப்பையும் இளமையிலேயே உணர்ந்து, அவர்களுக்குரிய மரியாதையையும் கண்ணியத்தையும் செய்து அவர்களது அன்பு, துஆ எனும் நண்ணீரில் அவனது வாழ்வெனும் செடி வளர்ந்து வரச் செய்தல்வேண்டும். அவனது வாழ்வின் இறுதிவரை அப்பெற்றோரின் அன்பையும் பாசத்தையும் துஆவையும் இழக்காமல் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒரு இளைஞனின் வாழ்வில் திருமணம் ஒரு பெரிய திருப்பம் என்றாலும்கூட அத்திருப்பத்தில் அவன் தன் பெற்றோரை மனவேதனைப்படுத்தும் பள்ளத்தில் விழுந்து விடாமல்தன்னை பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும், திருமணத்திற்கு முன்பு எத்தகு அன்பையும் மரியாதையையும் அவர்களிடம் காட்டி வந்தானோ அதனை தொடரவேண்டும். ஏனெனில் அவனது திருமணத்தின் பின்பும் அவர்கள் அவனது பெற்றோர்தான்.

சில நேரங்களில் அவனது பெற்றோர் மார்க்க அறிவுக் குறைவின் காரணமாக அவனது மனைவி மக்களுக்குரிய பங்கு களில் தலையிட்டு அவர்களுக்கு எதையேனும் குறைக்கும்படி கூறினால் தன் மனைவி மக்கள் விஷயத்தில் மார்க்கம் தம்மீது கடமையாக்கியுள்ள விஷயங்களை அப்பெற்றோருக்கு இதமாக எடுத்துரைத்து அவர்களை சமாதானப்படுத்தவேண்டும்.

பெற்றோருடன் ஒழுக்கங்கள்

பிள்ளைகள் தம் பெற்றோருக்கு முந்தி நடந்து செல்லக் கூடாது. அப்பெற்றோரை பெயர்கூறி அழைத்தல் கூடாது. பெற்றோர் அமருமுன் பிள்ளைகள் அமரக்கூடாது. அவர்களது நல்லுபதேசங்களை கேட்க சடைவடையக்கூடாது அவர்கள் அமர்ந்திருக்கும் இடங்களுக்குமேல் தேவையின்றி ஏறக் கூடாது. அவர்களது கட்டளைகளுக்கு மாறு செய்யக்கூடாது இவை பெற்றோரிடம் பிள்ளைகள் கடைபிடிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களில் சிலவாகும்.

அண்ணை ஆயிஷா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்; அண்ணல் எம்பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் சமூகத்திற்கு ஒருமனிதர். வந்தார். அவருடன் வயது முதிர்ந்த பெரியவர் ஒருவரும் இருந்தார். அப்பொழுது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “ஏ மனிதரே! உம்முடன் உள்ளவர் யார் என வினவினார்கள். அதற்கவர் “அவர் எமது தந்தை” என பதிலளித்தார். “அப்படியானால் அத்தந்தைக்கு முன்னால் நீ நடக்காதீர்! அவர் உட்காருமுன் நீ உட்காராதீர்! அவரை அவரது பெயர்க்கூறி அழைக்காதீர்! அவரை திட்டி விடாதீர்! என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு கூறினார்கள்.

(துர்ருல் மன்ஸூர் பக் 17-பா 4)

பெற்றோருடன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கப்பண்புகளை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் இம்மணிமொழியில் அடுக்கடுக்காக கூறுகின்றார்கள். பெற்றோருக்குக் தேவையான பொருட்களையும் பணங்களையும் அளிப்பதுடன் சில பிள்ளை

கள் நிறுத்திக்கொள்கின்றனர். அவ்வொழுக்கங்களை கவனிப்பதற்கு எங்கு நேரமும் சந்தர்ப்பமும் உள்ளது என எண்ணுகின்றனர். அத்தகு எண்ணம் தவறாகும். பெற்றோருக்குத் தேவையான பொருள்களையும் பணங்களையும் அளிப்பதுடன் மேற்காணும் ஒழுக்கங்களையும் கடைபிடித்து வரும்பொழுது தான் அப்பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு முழுமையாக நன்மை செய்தவர்களாக ஆக முடியும்.

பாதை காட்டவேண்டிய தேவையிருந்தாலோ அல்லது இரவு நேரமாக இருந்தாலோ பெற்றோருக்கு முன்னால் பிள்ளைகள் நடந்து சென்று வழி காட்டலாம்.

தங்கள் பெற்றோருடன் மிகுந்தபாசத்துடனும் மரியாதையுடனும் வாழ்ந்து சென்ற பெரியார்கள் சிலரின் நிகழ்ச்சிகளை அடுத்து காணுவோம்.

உமர்பின் ஜய்து என்ற பெரியாரிடம் “உங்களது புதல்வர் உங்களுடன் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார் என கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அப்பெரியார், “எனது மகன் பகலில் எனக்கு முன்னால் நடக்கமாட்டார். இரவில் (எனக்கு பாதை காண்பிப்பதற்காக) எனக்கு முன்னால் நடப்பார். நான் கிழே இருக்கும்பொழுது வீட்டின் மாடியின்மீது ஏறமாட்டார்” எனக் கூறினார்கள்.

அபூஹஸ்ஸான் அள்ளபிய்யு என்பார் கூறுகிறார்: ஒரு நாள் நான் எமது தந்தையுடன் திரு மதீனாவிற்கு வெளியில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது நாயகத் தோழர் ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) என்னை சந்தித்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் “இவர் யார்? என என்னிடம் கேட்டார்கள். “இவர் எமது தந்தை” என பதிலளித்தேன் அதற்கு ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் “நீர் அவருக்கு முந்தி நடக்காதீர். அவரது பின்னாலோ அல்லது அவரின் இருபுறங்களிலோ நடந்து செல்வீராக. நீர் நடக்கும்பொழுது உமக்கும் அவருக்கும் மத்தியில் வேறொரு

வரை நடக்க விடாதீர் (அவரை விட்டு வெகு தூரம் தள்ளிச் செல்லாமல் அருகிலேயே நடந்து செல்லவும்) உமது தந்தை கீழிருக்கும்பொழுது) தீர் வீட்டின் முகட்டின்மீது ஏறுதீர். உமது தந்தையின் முன்னிலையில் நீர் மட்டும் எலும்புக்கறியை சாப்பிடவேண்டாம். ஏனெனில் அவரும் அதனை ஆசைப் பட்டிருக்கக் கூடும் எனக்கூறினார்கள்.

பொதுவாக சுவையான உணவை அனைவரும்விரும்புவது இயல்பே; ஆகவே தம் தந்தைக்கு எதிரில் சுவையான உணவுகளை உண்ணும் பிள்ளை, அதிலொரு பகுதியை தமது தந்தைக்கும், அவர் கேட்காமலேயே கொடுத்து உண்ண வேண்டும். அவருக்கு கொடுக்க விருப்பமின்றியோ அல்லது அவர் கேட்டால் கொடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றோ தான் மட்டுமே அச்சுவையான உணவை உண்ணுவது நன்றன்று என்ற கருத்தினை ஹஜரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் போதனை செய்கிறார்கள்.

மஃமூன் [ரஹ்] என்பார் கூறுகிறார்கள். பள்ளு பின் எஹ்யா என்பவரை பார்க்கிலும் தம் தந்தைக்கு அதிக நன்மைகள் செய்பவரைக் காணமுடியவில்லை. அவர் தமது தந்தைக்கு செய்த பணிவிடைபற்றி நமக்கு தகவல் கிடைத்துள்ளது. பள்ளுவின் தந்தையான யஹ்யா அவர்கள் வெண்ணீரில்தான் ஒலு செய்வார். குளிர்ந்த நீரில் ஒலு செய்யமாட்டார், ஒருமுறை தந்தை யஹ்யாவும் தன யன் பள்ளுவும் சிறைபிடிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஒரு குளிரான இரவில் சிறைக்குள் விறகு கொண்டுவர சிறைச் சாலை ஊழியர்கள் அனுமதி மறுத்துவிட்டனர். அந்நிலையில் தமது தந்தைக்கு சுப்ஹு தொழுகைக்கு ஒலு செய்வதற்காக வெண்ணீர் எவ்வாறு வைப்பது என யோசித்த தனயன் பள்ளுவிற்கு ஒரு யோசனை பிறந்தது. அச்சறைச்சாலையின் ஏதோ ஒரு மூலையில் எரிந்துகொண்டிருந்த விளக்கின்மேல் தண்ணீர் பாத்திரத்தை கையில் பிடித்தவாறே வைத்து அவ்விளக்கின் உஷ்ணத்தில் தண்ணீரை குடாக்கினார். இரவு முழுவதும் கழிந்தது. தண்ணீரும் குடாகியது, அதிகாலையில் அச்சுடுநீரை தமது தந்தையிடம் சுப்ஹு தொழுகைக்கு ஒலு செய்வதற்காக கொடுத்தார்.

சிறைச்சாலையின் எரிந்தும் எரியாமலிருக்கும் விளக்கின் வெப்பத்திலேயே இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து தந்தைக்கு தண்ணீரை சூடாக்கி கொடுத்த தனயனின் மாண்பை என்ன வெனப் போற்றுவது!

கலீபா மன்ஸூரின் அவையில் ஸாலிஹ் அப்பாஸி என்பவர் பிரசன்னமாகி கலீபாவுடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்தார். அவ்வுரையாடலுக்கிடையே மறைந்த அவரது தந்தையைப்பற்றி பேச்சு வந்தபொழுதெல்லாம் “அபீரஹிம ஹுல்லாஹ்” எனது தந்தை, அல்லாஹ் அவருக்கு அருள்புரிவானாக! என்ற பிரார்த்தனை அடைமொழியை இணைத்துக் கூறி கொண்டிருந்தார். இதனைக்கண்ட கலீபாவின் காவலர் ரபீவு என்பவர் “கலீபாவின் சமூகத்தில் உமது தந்தையின் பெயருடன் ரஹிமஹுல்லா என்ற பிரார்த்தனை அடைமொழியை அதிகம் உபயோகிக்க வேண்டாம் என்றார். அதற்கு ஸாலிஹ் அப்பாஸி “ஏ ரபீவுவே உம்மை நான் பழிக்கமாட்டேன். நீர் தந்தையின் அருமை பெருமைகளை அறியமாட்டீர் எனக் கூறினார். உடனே கலீபா மன்ஸூர் சிரித்துவிட்டு “பஹா ஹாஸிமின் ஹாஸிம கிளையாரின் விஷயத்தில் தலையிட்டுபேசுவோருக்கு (இத்தகு பதிலடிதான்) தண்டனை என்றார்.

தாய் தந்தையரிடம் பிள்ளைகள் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கங்களில் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன அவைகளை பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களின் இளமை யிலேயே கற்றுத் தருதல் அவசியமாகும்.

1. பெற்றோரின் ஆணைக்கு கட்டுப்பட்டு நடத்தல் பெற்றோர் தீமையை ஏவினால் அதில் மட்டும் கட்டுப்படாம லிருத்தல்.

2. பெற்றோர் வரும்பொழுது எழுந்து நிற்குதல்

3. பெற்றோரின் கண்ணியம், பொருள்கள் ஆகியவைகளை பாதுகாத்தல்.

4. பெற்றோரின் விருந்தாளிகளை உபசரித்து கண்ணியப் படுத்தல்.

5. பெற்றோரிடம் சப்தத்தை மெல்லினமாக்குதல்
6. பெற்றோர் உறங்கிக் கொண்டிருந்தால் அவர்களின் உறக்கத்தை கலைக்காமல் இருத்தல்.
7. அவர்களது பேச்சில் இடைமறித்து குறுக்கிடாமல் இருப்பது,
8. அவ்விருவர் பக்கம் கால்களை நீட்டாமல் மடக்கி வைத்தல்.
9. அவர்கள் அழைப்பிற்கு விரைந்து பதிலளித்தல்.
10. அவர்கள் கூறுவதன்றி, தானாகவே அவர்களுக்கு மகிழ்வுட்டும் செயல்களை செய்தல்,
11. அவர்களுக்காக அதிகம் துஆ செய்து கொண்டிருப்பது. குறிப்பாக,

رب ارحم الراحمين

ரப்பிர்ஹுப்ஹுமா கமா ரப்பயானி ஸஹீரா நான் சிறு பிள்ளையாக இருந்தபொழுது அவ்விருவர் என்மீது இரக்கங் காட்டியதுபோல் இரட்சகனே! நீ அவ்விருவர்மீது இரக்கம் காட்டுவாயாக என்ற துஆவை அதிகம் ஒதி வருவது.

12. பெற்றோர் உயிருடன் உள்ளபொழுதும் அவர்களது மரணத்தின் பின்னும் அவர்களது நண்பர்களிடம் நன்முறையில் நடந்து கொள்வது,

13. அவ்வப்பொழுது அவ்விருவரின் ஆலோசனையை கோரிப் பெறுதல்.

14. தமக்கு பிடிக்காத செயலை பெற்றோர் செய்து விட்டால் அதற்காக அவர்களை பழிக்காமல் இருப்பது.

15. பெற்றோருடன் சென்றால் அவர்களைவிட முந்தி செல்லாதிருத்தல்.

பெற்றோர் மரணத்தின் பின் அவர்களுக்கு நன்மை செய்தல்

ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: மரணமடைந்து விட்ட மனிதருக்கு அவரது மரணத்தின் பின் சில அந்தஸ்துகள் உயர்த்தப்படும், அப்பொழுது அம்மனிதர் (ஆச்சரியமடைந்து) எனது இரட்சகனே! (இவை எனக்கு புதிதாக கிடைத்திருக்கின்றனவே) இவை யாவை எனக் கேட்பான். அதற்கு அல்லாஹ் தஆலா உமது பிள்ளை உமக்காக பிழை பொறுக்க தேடினார் (அதனால் உமது அந்தஸ்து உயர்ந்துள்ளது) என்று கூறுவான்.

(அதபுல் முப்ரது—புகாரி)

மறைந்த பெற்றோருக்காக பிள்ளைகள், பிழை பொறுக்கத் தேடியும் துஆ இறைஞ்சியும் வரவர பெற்றோரின் பிழைகள் பொறுக்கப்பட்டு வரும். அவர்களது அந்தஸ்துகள் உயர்ந்து கொண்டு வரும். தம்மை பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கி விட்டு மறைந்த அப்பெற்றோரை நினைவு கூர்ந்து பிரார்த்தனை செய்யும் நன்றியுள்ள அப்பிள்ளைகளின் துஆவை இரக்கமுள்ள ரஹ்மான் கனிவுடனும் ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

ஹஜ்ரத் மாலிக் பின்ரபீஆ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், “நாங்கள் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களது சமூகத்தில் அமர்ந்திருந்தோம், அப்பொழுது பனூ ஸல்மா கோத்திரத்தைச் சார்ந்த ஒரு மனிதர் வந்து, “அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதரே! எமது பெற்றோரின் மரணத்திற்குப்பின் நான் அவர்களுக்காக நன்மைகள் ஏதேனும் சேர்ப்பிப்பது என்மீது மீதமுள்ளதா என வினவினார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஆம். அவ்விருவருக்காக துஆ செய்வது, அவ்விருவருக்காக பிழைபொறுக்கத் தேடுவது, அவ்விருவர் செய்த ஒப்பந்தங்களை (வாக்குறுதிகளை) நிறைவேற்றுவது, அவ்விருவரின் நண்பர்களை கண்ணியப்படுத்துவது, அவ்விருவர் மூலமாக கிடைத்துள்ள (இரத்தத் தொடர்புடைய) உறவினர்

களை சேர்த்துக் கொள்வது (ஆகியவை உண்மீது மீதமுள்ளது) எனப் பகர்ந்தார்கள். அபூதாலுது, இப்னுமாஜா, ஹாகிம்)

இந்நபிமொழியில் பெற்றோர் மரணத்திற்குப் பின் பிள்ளைகளை அவர்களுக்குசெய்யவேண்டிய ஐந்து நன்மையான காரியங்கள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

1. தங்களின் பெற்றொரை மண்ணறையின் வேதனையை விட்டு பாதுகாக்குமாறும், அவர்களுக்கு உயர் சுவனமான "ஜன்னத்துல் பிர்தல்ஸை" வழங்க வேண்டுமெனவும், மறுமையின் அனைத்து நற்பாக்கியங்களையும் அவர்களுக்கு அளித்திட வேண்டுமெனவும் வல்லுரஹ்மானாகிய அல்லாஹ் தஆலாவிடம் துஆ இறைஞ்சி வருவது.

2. அவ்விருவரின் பாவங்களுக்காக பிழை பொறுக்கத் தேடி வருவது. இவ்விரு பிரார்த்தனைகள் காரணமாக அப்பெற்றோரின் பிழைகள் பொறுக்கப்படுகின்றன. பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன அவர்களது பதவிகள் சுவனத்தில் மென்மேலும் உயர்த்தப்படுகின்றன.

அவர்கள் செய்து சென்ற அஹ்து என்னும் உடன் படிக்கைகளையும் ஒப்பந்தங்களையும் நிறைவேற்றுவது. வியாபார ரீதியில் மறைந்த பெற்றோர் செய்திருந்த ஒப்பந்தங்கள், கொடுக்கல் வாங்கல் ரீதியில் அவர்கள் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதிகள், மரணமடையுமுன் இறுதியாக அவர்கள் சொல்லியிருந்த வலியுறுத்தி இறுதி உபதேசங்கள் ஆகியவை அவற்றில் அடங்கும்.

பெற்றோர் தங்கள் மரணத்திற்குப்பின் தங்களது சொத்திலிருந்து தங்களுக்காக பத்லி—பகரஹஜ் செய்யவேண்டுமெனவோ, தங்களுக்காக ஸதக்கா—தான தருமங்கள்செய்ய வேண்டுமெனவோ, தங்களது சொத்தில் சட்டப்படி பங்கு கிடைக்காத வேறொரு உறவினருக்கு தங்களது சொத்தில் ஏதேனும் கொஞ்சம் அன்பளிப்பாக கொடுத்து விடவேண்டுமெனவோ, அல்லது வேறு பல நற்காரியங்களுக்காக

தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வளிய்யத் செய்திருந்தால் அதனை பிள்ளைகள் நிறைவேற்றுவது அவசியமாகும். அவர்கள் விட்டுச் செல்லும் சொத்தில் அவர்களது நல்லடக்கச் செலவுகள், கடன்கள் போக மீதமுள்ள சொத்துக்கள் அனைத்தையும் மூன்று பங்காகப் பிரித்து, அதில் ஒரு பங்கை அவர்கள் சொல்லிச் சென்ற வளிய்யத்துக்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பயன்படுத்தவேண்டும். இரு பங்குகளை வாரிசுகள் பங்கிடு செய்து கொள்ளவேண்டும்.

ஷரீஅத்திற்குட்பட்டு பெற்றோர் செய்து சென்ற வளிய்யத்துக்களை நிறைவேற்றுவது, பிள்ளைகள்மீது கடமையாகும். மேலும் வளிய்யத்தை செயல்படுத்துவதில் கால தாமதம் செய்வதன்றி விரைந்து செயல்படுத்தல்வேண்டும்.

பெற்றோர் செய்து சென்ற வளிய்யத்தை அவர்களது சொத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் நிறைவேற்றாமல் அனைத்து சொத்தையும் பிள்ளைகளே வைத்துக்கொள்வதும், அல்லது வளிய்யத்தை நிறைவேற்றி விட்டதுபோன்று பிறருக்கு காண்பிப்பதற்காக ஏதேனும் கொஞ்சத்தை பெயரளவில் செலவழித்துவிட்டு மீதத்தை தங்களது சொத்துக்களோடு சேர்த்துக்கொள்வதும் பெற்றோருக்கு செய்யும் அநீதியும், நம்பிக்கைத் துரோகமும் ஆகும். வளிய்யத் பொருளை அபகாரம் செய்து தனது சொத்துக்களுடன் சேர்த்துக்கொள்வது ஷரீஅத் சட்டப்படி ஹராமாகும்.

பொருளாதார சம்பந்தமான “வளிய்யத்” தவிர தங்கள் பிள்ளைகளது எதிர்காலப் பணிகள் குறித்து உதாரணமாக [தங்களது இன்ன புதல்வரை திருக்குர்ஆனை மனனம் செய்த ஹபிவாகவும், மார்க்க சட்ட நுணுக்கங்களை அறிந்த ஆலிமாகவும் ஆக்கவேண்டுமெனவோ, தமது இன்ன புதல்வியை இன்ன மணாளருக்கு திருமணம் முடித்துத் தரவேண்டுமெனவோ, தமது இன்ன புதல்வருக்கு இன்னார்விட்டில் மணமுடிக்க வேண்டுமெனவோ மற்றும் பல விஷயங்களில் அவர்

கள் செய்த வலிய்யத்தை பிள்ளைகள் இயன்றவரை நிறைவேற்றவேண்டும். பெற்றோர் பாவமான காரியங்களை வலிய்யத் செய்திருந்தால் அதனை நிறைவேற்றுதல் கூடாது.

4. பெற்றோரின் மரணத்தின்பின் அப்பெற்றோரின் நண்பர்களை நேசிப்பதும், கண்ணியப்படுத்துவதும் பிள்ளைகள் பொறுப்பாகும். அப்பெற்றோர் உயிருடன் இருந்தால் அவர்களுக்கு அவ்வீட்டில் என்ன மரியாதையும், கண்ணியமும் கிடைக்குமோ அதனை பிள்ளைகள் அளித்து வரவேண்டும். அவர்கள் பொருளுதவியோ வேறு உதவிகளோ தேவைப்பட்டால் இயன்றளவு அவர்களுக்கு உதவவேண்டும். “இவர்கள் எமது பெற்றோரை நேசித்து வந்தனர், நான் இப்பொழுது இவர்களை நேசிக்கிறேன். இது எமது பெற்றோருக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் என மனப்பூர்வமாக அவைகளை செய்து வருதல் வேண்டும். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீனதாக ஹஜ்ரத் அனஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். “உமது தந்தையின் நண்பரிடத்தில் அன்பு பாராட்டுவது நன்மைகளில் உள்ளதாகும். (மஜ்மவுஜ் ஜாயிது)

ஹஜ்ரத் உமர் பாருக்(ரலி) அவர்களின் புதல்வர் ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) பெற்றோரின் மரணத்திற்கு பின் பெற்றோரின் நண்பர்களை கண்ணியப்படுத்தும் நல்ல பிள்ளைகளுக்கு சிறந்த முன்மாதிரியாக திகழ்கிறார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் தீனார் என்பவர் அறிவிக்கிறார். ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் ஒருமுறை மக்காவை நோக்கி பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். வழியில் ஒருவர் அவர்களைச் சந்தித்தார். அவருக்கு அவர்கள் ஸலாம் கூறினார்கள், பின்னர் தாங்கள் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கும் கழுதையில் அவரை ஏற்றி தங்களருகே அமரச் செய்தார்கள். பின்னர் தங்களது தலையில் கட்டியிருந்த தலைப்பாகையை கழற்றி அவருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள். இதனைக்கண்ட நாங்கள் ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் “அல்லாஹு தஆலா

தங்களுக்கு நன்மைகளை தருவனாக! இவர்கள் நாட்டுப்புற அரபிகளாகும். குறைவானவற்றைக் கொண்டு போதுமாக்கிக் கொள்வார்கள். (முன்பின் தெரியாத நாட்டுப்புற அரபியான இவருக்கேன் இவ்வளவு மரியாதையும், கண்ணியமும் செய்கிறீர்கள்) எனக் கேட்டோம், அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் “இவரது தந்தை எமது தந்தை ஹஜ்ரத் உமர் பாருக் (ரலி) அவர்களின் நண்பராக இருந்தார். நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். ‘நன்மைகளில் மிக நன்மையான செயல், ஒருவர் தமது தந்தையின் நண்பர்களின் குடும்பத்தினரை ஆதரித்து அன்பு பாராட்டுவதாகும்’” (அந்நபிமொழிக்கொப்பவே நான் இவ்வாறு செய்தேன்) என பதிலளித்தார்கள்.

(முஸ்லிம்)

தந்தையின் நண்பர்களிடத்தும் அந்நண்பர்களது குடும்பத்தினரிடத்தும் அன்பு பாராட்டி வரவேண்டுமென்பதையும் தந்தையின் மரணத்துடன் அவர்களது தொடர்பை துண்டித்து விடக்கூடாது என்பதையும் மேற்காணும் நபிமொழிகளும், ஹஜ்ரத் இப்னு உமர் அவர்களது நிகழ்ச்சியும் எடுத்தியம்புகின்றன.

(5) பெற்றோர் வழியாக கிடைத்துள்ள சொந்த பந்தங்களை ஆதரித்து அவர்களுடன் நன்முறையில் நடந்து கொள்வது, மனிதனுக்கு சொந்தபந்த உறவுகள் பல வழிகளில் கிடைக்கிறது. தாய் தகப்பன் வழிச்சொந்தம், மனைவி வழிச் சொந்தம், தன் பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்த வகையில் ஏற்படும் சம்பந்த வழிச்சொந்தம் ஆகியவை போன்ற பல உறவுமுறைகள் அவனுக்குக் கிடைக்கின்றன. இவ்வுறவு முறைகள் அனைத்தும் அல்லாஹ் அவனுக்கு வழங்கியுள்ள அருட்கொடையாகும்.

இவைகளில் மனிதன் உலகில் பிறந்ததும் முதன்முதலாக கிடைக்கும் சொந்தமும், அந்தஸ்தில் உயர்ந்த சொந்தமும் பெற்றோர் வழிச் சொந்தமேயாகும். ஏனைய உறவுகள்

அனைத்தும் பின்னர் படிப்படியாக அவனுக்கு வந்து சேர்ந்த சொந்தங்களாகும்.

அவனது தந்தையின் சகோதரர்கள் அவனது பெரிய சிறிய தந்தைகளாகவும், தந்தையின் சகோதரிகள் மாமிகளாகவும், தாயின் சகோதரிகள் காலாக்களாகவும், தாயின் சகோதரர்கள், மாமாமார்களாகவும் ஆகின்றனர். மேலும் அவனது தந்தையின் தந்தை தாதாவாகவும், தந்தையின் தாய் தாதியாகவும், தாயின் தந்தை நானாவாகவும், தாயின் தாய் நானியாகவும் ஆகிறார்கள். அவனது பெற்றோரின் பிள்ளைகள் அவனுக்கு சகோதர சகோதரிகளாக ஆகின்றனர். இவ்வனைத்து உறவு முறைகளும் பெற்றோரின் மூலமாகத்தான் அவனுக்கு கிடைக்கின்றன.

இவ்வனைத்து உறவுகளுக்கும் அடிப்படையாகத் திகழும் தம் பெற்றோரின் கண்ணியத்தைக் கருதி, அவர்கள் மூலமாக கிடைத்த அனைத்து உறவினர்களிடமும், அவர்களது உறவின் அந்தஸ்த்திற்கொப்ப அவர்களை ஆதரித்து அன்பு செலுத்தி வருதல் அவசியமாகும். அவ்வாறு அவ்வுறவினர்களை ஆதரித்து நன்மை செய்து வருவது உண்மையில் மறைந்த அவனது பெற்றோருக்கு அளிக்கும் மகிழ்ச்சியும் திருப்தியுமாகும். அதனையே நபி (ஸல்) அவர்கள் ‘‘பெற்றோர் மூலமாக கிடைத்த உறவினரை சேர்த்து வாழுவது பெற்றோரின் மரணத்திற்குப் பின் பிள்ளைகள் அவர்களுக்கு செய்யும் நன்மைகளிலொன்றாகும் எனப் பகர்ந்தார்கள்.

பெற்றோர் மறைவின்பின் அவர்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பது

மறைந்த பெற்றோருக்காக பிரார்த்தனை செய்வது குறித்த சில விஷயங்கள் இதற்கு முந்திய தலைப்பில் கூறப்பட்டது. இத்தலைப்பிலும் அது குறித்துமேலும் சில விவரங்கள் தரப்படுகிறது.

ஹஜ்ரத் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள், அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மனிதன் மரணித்து விட்டால் மூன்று விஷயங்களை தவிர அனைத்துச் செயல்களும் அவனைவிட்டு துண்டித்து விடுகின்றன. (அம் மூன்று விஷயங்களாவன) 1. நிரந்தரமான தர்மம், 2. பயன் பெறப்படும் கல்வி. 3. அம்மனிதருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் அவரது நல்ல பிள்ளை. (முஸ்லிம்)

மனிதன் உயிரோடிருக்கும் வரை உலக வாழ்விற்காக உழைக்கின்றான். மறுமை வாழ்விற்காகவும் பாடுபடுகிறான், மரணம் அவனை தழுவும்பொழுது உலகில் ஓயாது உழைத்த அவனது கரங்கள் ஓய்வு பெறுகிறது. ஓடியாடித் திரிந்த அவனது கால்களும் ஓய்வு பெறுகிறது. வினாடிகூட விடாமல் துடித்துக் கொண்டிருந்த அவனது இதயக் கடிகாரம் நின்று போய்விடுகிறது. பொங்கிப் பாயும் வெள்ளம்போல் அவனது நரம்பு குழாய்களினூடே சதா பாய்ந்தோடிக் கொண்டிருந்த இரத்தம் மெதுமெதுவாக ஆங்காங்கு நிற்கத் துவங்கி விடுகிறது.

இவ்வுலகில் மனிதனின் வேலை செய்யும் உறுப்புகளெல்லாம் இவ்வாறு நின்றுபோய் விட்ட பின் எவ்வாறு அமல்கள் வேலைகள் இருக்கும்! அதனையே அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “மனிதன் மரணித்ததும் அவனது செயல்கள் அனைத்தும் நின்று போய்விடும், வேலை அடியோடு நின்றுவிட்ட பிறகு கூலி என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. இருப்பினும் முன்னர் அவன் செய்த பணிகள் சிலவற்றின் பயன்மட்டும் அவற்றின் பிரத்தியேகத் தன்மையின் காரணமாக வேலைகள் நின்று விட்ட காலமான மரணத்திற்கு பின்பும் அவனுக்கு கிடைத்து வரும் என்ற கருத்தினை எடுத்தியம்புகிறார்கள்.

அவ்வாறு மரணத்தின் பின் பயன்தரும் விஷயங்களாவன:—

(1) ஸதகத்துன் ஜாரியா—நிலைத்த தர்மம்—அம்மனிதன் தனது வாழ்நாளில் கட்டிய அல்லது கட்டுவதற்கு உதவிய

பள்ளிவாயில்கள், மத்ரஸாக்கள், கிணறுகள், ஊரணிகள். மருத்துவ மனைகள், பயணிகள் விடுதிகள் போன்றவையாகும்.

(2) பயன் வழங்கும் கல்வி—குர்ஆன், ஹதீஸ், பிக்ஹ் போன்ற உயர் கல்விகளை மக்களுக்கு போதனை செய்தும், நல்லுபதேசம் நல்கும் நன்னூல்களை எழுதிவிட்டும் மறைவதாகும். இவை மக்களுக்கு என்றென்றும் பயன் வழங்கிவரும், இமாம் மாலிக் (ரஹ்) இமாம் புகாரி (ரஹ்) இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) போன்ற மாமேதைகள் மறைந்து பல நூற்றாண்டுகள் ஆகி விட்டாலும் இன்றும் அவர்கள் தொகுத்த அற்புத நூற்களான முஅத்தா. ஸஹீஹ் புகாரி, முஸ்லிம், இஹ்யா உலுமித்தீன் ஆகியவை கொண்டு இலட்சோபலட்சம் மக்கள் பயன்பெற்று வருகின்றனர்.

(3) பெற்றோருக்காக துஆ இறைஞ்சும் நல்ல பிள்ளை—தம்மை பெற்று வளர்ந்து மறைந்துவிட்ட பெற்றோரை நினைவு கூர்ந்து அவர்களது பாவ மன்னிப்பிற்கும், நற்பதவிக்கும் அல்லாஹ் தஆலாவிடம் துஆ இறைஞ்சும் நல்ல பிள்ளையின் பிரார்த்தனையின் பயனாக, அவனது பெற்றோரின் அந்தஸ்தை உயர்த்தி அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து நன்மைகளை அல்லாஹ் அளித்து வருகிறான்.

பெற்றோருக்காக துஆ இறைஞ்சுவதற்கு பிள்ளைகளுக்கு எத்தகு செலவும் ஆகுவதில்லை. ஒவ்வொரு பர்லான தொழுகைக்குப்பின்னும் அவர்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்து வரலாம். அவை தம்மை சன்றெடுத்த பெற்றோருக்குச் செய்யும் பேருபகாரமும் நன்றியுமாகும்.

பிள்ளைகள் தவிர மற்றவர்கள் செய்யும் துஆவின் பலனும் மரணித்தவர்களை அடைகிறது. ஆயினும் இந்நபி.மொழியில் பிள்ளைகளின் துஆவை மட்டும் குறிப்பிட்டுக்கூறுவதற்கு காரணமென்னவெனில், தமது பெற்றோரை நினைந்து அவர்களுக்காக இவ்வாறு இறைவனிடம் துஆ இறைஞ்சும் செல்ல பிள்ளைகளாக' அவர்களை உருவாக்கியதில் அப்பெற்றோருக்கு பெரும் பங்கு உள்ளது, ஆகவே, அப்பிள்ளைகளின் பிரார்த்த

தனையை அப்பெற்றோரின் மீதமுள்ள நிலைத்த நல்அமங்களில் ஒன்றாக கணக்கிட்டு அத்தகைய நற்கூலியை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு வழங்குகிறான்.

பெற்றோருக்கு தொடர்ந்து துஆ செய்து வருவதால் பாவியான பின்னை, நல்ல பின்னையாக எழுதப்படல்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நவீனறதாக ஹஜ்ரத் அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “ஒரு அடியானின் பெற்றோரில் இருவரோ அல்லது ஒருவரோ மரணமடைந்து விடுகிறார்கள். அவ்விருவரையோ அல்லது ஒருவரையோ அவ்வடியான் (அவர்கள் உயிருடனிருந்த காலத்தில் வேதனை செய்திருக்கிறான். பின்னர் (அவ்வடியான் தன் தவறை நினைத்து வருந்தி) அவ்விருவருக்கும் தொடர்ந்து துஆ செய்து வருகிறான். அவ்விருவருக்கும் தொடர்ந்து பிழை பொறுக்கத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான். (அதன் பொருட்டால்) அவனை அல்லாஹ் நன்மை செய்தவனாக எழுதி விடுகிறான். (பைஹக்கி)

மனிதன் அறியாமையின் காரணமாகவோ, வாலிபத்தின் முரட்டுத்தனத்தின் காரணமாகவோ, பெற்றோரிடம் கடிந்து நடந்தும் அவர்களுக்கு தொல்லைகள் கொடுத்தும் அவர்களை மனவேதனைப்படுத்தி விடுகிறான். இதற்கிடையே அவனது பெற்றோரை மரணம் தழுவிக்கொள்கிறது. பின்னர் தான் தனது பெற்றோருக்கு செய்த தவறுகளை நினைத்து வருந்தி கைசேதப்படுகிறான். “அப் பெற்றோர் இப்பொழுது உயிருடன் இருந்தால் அவர்களுக்கு பணிவிடையும் நன்மைகளும் செய்து நான் நல்லபின்னையாக ஆகிக் கொள்வேனே! அவர்களது துஆவையும் நல்லாசியையும் பெற்றுக் கொள்வேனே என ஏக்கம் கொள்கிறான். மேலும் தனது தவறுகளுக்காக அல்லாஹ் தஆலாவிடம் மன்னிப்பு கேட்பதுடன் தனது மறைந்த பெற்றோருக்காக பிழை பொறுக்கத்தேடி வருகிறான், அவர்களுக்காக துஆ இறைஞ்சி வருகிறான்.

இக்கட்டத்தில் வல்ல ரஹ்மானாகிய அல்லாஹ் அவ் வடியான்மீது இரக்கம் கொள்கிறான். அவனது பாவங்களை மன்னிக்கிறான். பெற்றோருக்கு நன்மை செய்து மக்களில் ஒரு வனாக அவனை எழுதி விடுகிறான்.

இவ்வாறு பெற்றோர் மறைந்தபின், பிள்ளை தன் தவறை உணர்ந்து திருந்தி, தமது பெற்றோருக்காக தொடர்ந்து துஆ செய்து வருவது, அவன் தமது பெற்றோரை வேதனை செய்த குற்றத்திற்கு ஓரளவு பரிகாரமாக அமைகிறது. எனினும் அவனது பெற்றோர் உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே அவர்களின் மாண்பையும் மதிப்பையும் உணர்ந்து அவர்களிடம் நன்முறை நடப்பதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

பெற்றோருக்காக தான தருமம் செய்தல்

ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அறிவிக் கிறார்கள். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து, “அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதுவரே! எனது தாய் இறந்து விட்டார். அவர் (தனக்காக தான தர்மம் ஏதும் செய்யுமாறு என்னிடம்) வளிய்யத் செய்யவில்லை. ஆகவே அத்தாய்க்காக நான் ஏதும் தான தர்மங்கள் செய்ய லாமா” எனக் கேட்டார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “ஆம் செய்யலாம்” என பதிலளித்தார்கள்.

(அதபுல் முப்ரது—இமாம் புகாரி)

மற்றொரு ஹதீதில் வருகிறது. ஹஜ்ரத் ஸஃலி பின் உபாதா (ரலி) அவர்கள் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் “யா ரஸூலுல்லாஹ்! எனது தாயார் இறந்துவிட் டார் (ஆகவே நான் அவருக்காக ஏதேனும் தானதர்மங்கள் செய்ய நாடுகிறேன்) தான தர்மங்களில் எது சிறந்த தர்மமாக உள்ளது” என வினவினார்கள். அதற்கு அண்ண லெம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் “தண்ணீர்” எனப்பகர்ந்

அவர்கள் ஒரு கிணற்றை தோண்டி “இது ஸஃதின் தாய்க்
காக” (சதக்காவாகும்) எனப் பகர்ந்தார்கள்

(அபுதாலுத்—மிஷ்காத் 169)

அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். ஒரு மனிதர்
அண்ணலெம்பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் “எனது தாய்
திடீரென இறந்து விட்டார். (மரணமாகுமுன் எங்களிடம்
பேசுகின்ற வாய்ப்பு அவருக்கு கிடைக்கவில்லை) அவர் பேசி
யிருந்தால் (தனக்காக) சதகா—தான தர்மம் செய்திருப்பார்.
ஆகவே நான் இப்பொழுது அத்தாய்க்காக தான தர்மங்கள்
செய்தால், அதன் நன்மைகள் அத்தாய்க்கு கிடைக்குமா”
எனக் கேட்டார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள்,
“ஆம்” (உமது தாய்க்காக நீர் செய்யும் தான தர்மங்களின்
நன்மை, அத்தாய்க்கு போய்ச் சேரும்) எனப் பகர்ந்தார்
கள்.

(புகாரி முஸ்லிம்—மிஷ்காத் 172)

பெற்றோர் மரணமடைந்தபின், அவர்களுக்காக தான
தர்மங்கள் செய்து அதன் நன்மைகளை அவர்களுக்கு எத்தி
வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்பது மேற்காணும் நபி
மொழிகளிலிருந்து தெளிவாகிறது.

பெற்றோருக்காகச் செய்யும் தானதர்மங்களில் “தண்ணீ
ரை!” அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் சிறந்த தர்மமென
குறிப்பிட்டுக் கூறுவதற்கு காரணமென்னவெனில், மனிதன்
முதற்கொண்டு அனைத்துப் படைப்பினங்களின் அத்தியாவசிய
தேவையாக தண்ணீர் திகழ்வதாகும். உலகாம்பந்தமான
தேவைகள் மட்டுமின்றி, மார்க்கக்கடமைகளான தொழுகை,
திருக்கஃபாவை தவாப் செய்தல், திருக்குர்ஆனை தொடுதல்
போன்ற பல்வேறு நற்செயல்கள் நிறைவேற (ஒலு செய்ய)
தண்ணீர் பொருட்டாக உள்ளது, கிணறு தோண்டிவைப்பது
தற்பொழுதைய தேவைக்கு மட்டுமின்றி நிரந்தரமாக
மக்களுக்கு பயன்தரும் ஸதக்கத்துன் ஜாரியாவாகவும்
உள்ளது.

பெ—5

முற்காலத்தில் கிணறுகளுக்கு அதிக தேவையிருந்தது. தற்காலத்தில் நகர் புறங்களில் குழாய்கள், அடி குழாய்கள் (போர்வெல்) ஆகியவை அதிகமாக இருந்து வருகின்றன. ஆகவே தற்கால குழநிலையில் ஆங்காங்குள்ள தேவைகளுக்கேற்ப கிணறுகளோ, தண்ணீர் டேங்குகளோ, குழாய்களோ, அடி குழாய்களோ, மக்கள் வசிக்கும் தெருக்கள், பள்ளிவாயில்கள், மத்ரஸாக்கள் பயணிகள் தங்குமிடங்கள் போன்ற பொது இடங்களில் ஏற்படுத்தித் தருவது தண்ணீரின் சதகாவாகும்.

தண்ணீர் தவிர ஏனைய உணவுப்பொருட்கள், ஆடைகள் ரூபாய்கள் போன்றவைகளை ஏழை எளிய மக்களுக்கு தர்மம் செய்து அதன் நன்மைகளை மறைந்த பெற்றோருக்கு சேர்த்து வைக்கலாம்.

மேலும் பெற்றோருக்காக தானதர்மங்கள் செய்வதற்கு முன் பெற்றோர் விட்டுச்சென்ற கடன்களை நிறைவேற்றுவதில் முக்கியத்துவம் காட்டுவது அவசியமாகும். பெற்றோர் விட்டுச்சென்ற கடன்களை முதலில் அடைப்பதே அப்பெற்றோருக்கு பிள்ளைகள் செய்யும் மாபெரும் உதவியாகும். ஏனெனில் நாளை மறுமையில் கடன் கொடுத்தவர் அவரது பெற்றோரை கடனை திருப்பித் தருமாறு வற்புறுத்தினால் அவரது பெற்றோர் அங்கு எவ்வாறு கடனை திருப்பிக் கொடுப்பார் !

அனைத்துப் பாவங்களையும் அல்லாஹ் மன்னித்து விடுகிற நென்னுலும், கடனைப் பொறுத்தவரை கடன் கொடுத்தவர் மன்னித்தால்தான் அல்லாஹ் மன்னிப்பான். “அல்லாஹ் வின் பாதையில் தன்னுயிரை ஈந்து வீரமரணம் அடையும் ஷஹீதுக்கு அனைத்துப் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும்; கடனைத் தவிர” என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, பெற்றோரின் கடனை மனமுவந்து அடைத்து மறுமையில் அப்பெற்றோர் அடையவிருக்கும் வேதனையையும்,

கைசேதத்தையும் விட்டு அவர்களைப் பாதுகாக்க பிள்ளைகள் முன்வரவேண்டும்.

என் தந்தைக்கு கடன் கொடுத்திருந்தால் அவரிடம் மண்ணறையில்போய்க் கேட்டுக்கொள்! என்று கூறுவோரும் உண்டு. அவர்கள் தங்கள் தந்தைக்கு நலம் சேர்க்க விரும்பு பவர்களல்ல.

பெற்றோர் சொத்துக்களை விட்டுச்சென்றிருந்தால், அச் சொத்துக்களிலிருந்து அவர்களது கடன்களை பிள்ளைகள் நிறைவேற்றவேண்டும். ஒருக்கால் அவர்கள் எந்தச் சொத்துமே விட்டுச்செல்லவில்லை என்றால், பிள்ளைகள் தங்கள் சொந்த சம்பாத்தியத்திலிருந்து அக்கடன்களை நிறைவேற்ற தாங்களாகவே முன்வரவேண்டும். அதன் மூலம் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருக்கு மாபெரும் நன்மை செய்தவர்களாகின்றனர்.

பிரபல மார்க்க மேதைகளில் ஒருவரான இமாம் அவ்ஜாயி (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எனக்கு பின்வரும் அறிவிப்பு கிடைத்திருக்கிறது. “யார் பெற்றோர் உயிருடன் இருந்தபொழுது அவர்களை வேதனைப்படுத்துபவனாக இருந்து (பின்னர் அவர்களது மரணத்தின் பின் மனம் திருந்தி) அப் பெற்றோரின் கடன்களை அடைத்தும், அவர்களது பாவ மன்னிப்பிற்காக துஆ செய்தும், அவர்களது ஆதரவாளர்களிடம் அன்பு செலுத்தியும் வருகிறானே அவனை (அல்லாஹ் மன்னித்து) பெற்றோருக்கு நன்மை செய்தவர்கள் கூட்டத்தில் எழுதி விடுகிறான். யார் அப்பெற்றோர் உயிருடன் வாழ்ந்த பொழுது அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்யக்கூடியவராக இருந்துவிட்டு, பின்னர் அப்பெற்றோரின் மரணத்தின் பின் அவர்களது கடனை அடைக்காதவனாகவும் அவர்களுக்காக பிழைபொறுக்கத் தேடாதவனாகவும், அவர்களின் ஆதரவாளர்களை திட்டக்கூடியவனாகவும் ஆகிவிடுகிறானே அவனை அல்லாஹ் “பெற்றோரை வேதனைப்படுத்தியவர்களின் கூட்டத்தில்” எழுதி விடுகிறான்.

ஆகவே, பெற்றோர் மறைந்த பின்னும் அவர்களது கண்ணியத்தைப் பாதுகாத்து அவர்களுக்கு அக்கூட்டத்தில் செய்யவேண்டிய நன்மைகள் எவை எவைகளோ அவைகளை செய்து வந்தால்தான் அவர்கள் உயிருடனிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு அப்பிள்ளை செய்து வந்த நன்மைகளுக்கு அல்லாஹ்விடத்தில் முழுமையான பயன் கிடைக்கும். அல்லாமல் அவர்கள் உயிருடனிருக்கும் வரை அவர்களுக்கு நன்மை செய்து விட்டு அவர்கள் மறைந்த பின், அவர்களது கடனை அடைக்க மறுத்து அதனால் கடன் கொடுத்தவர்கள் அப்பெற்றோரை திட்டும்படி செய்தாலோ, அல்லது அவர்களுக்காக பிழை பொறுக்கத்தேடாமல் இருந்து வந்தாலோ அல்லது அவர்களது நண்பர்களை திட்டி வந்தாலோ இவைகள் மூலம் அப்பெற்றோருக்கு தீமைகள் செய்தால் அவர்கள் உயிரோடிருக்கும் பொழுது அவன் அவர்களுக்குச் செய்த நன்மைகளுக்கு பலன் இல்லாமல் போவது மட்டுமின்றி மேலும் பாவங்கள் அவன்மீது எழுதப்பட்டு விடும். அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக!

பெற்றோரின் சார்பாக ஹஜ் உம்ரா செய்தல்

ஹஜ்ரத் அபூரஜீன் அல் உகைலி (ரலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று “யாரஸுலுல்லாஹ்! எமது தந்தை வயது முதிர்ந்த பெரிய வராகும். அவர் ஹஜ்ஜு செய்வதற்கோ, உம்ரா செய்வதற்கோ பிரயாணம் செய்யும் சக்தியற்றவர். (ஆகவே) அவர் சார்பாக நான் ஹஜ்ஜு செய்யமுடியுமா) எனக் கேட்டேன். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “உமது தந்தையின் சார்பாக நீர் ஹஜ்ஜு செய்வீராக! உம்ரா செய்வீராக! எனப் பகர்ந்தார்கள். (திர்மிதி)

ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். கதாம் கோத்திரத்தைச் சார்ந்த பெண்மணி ஒருவர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் “யாரஸுலுல்லாஹ்! ஹஜ்ஜுக் கடமை எமது வயது முதிர்ந்த

தந்தையை அடைந்துள்ளது. (ஆனால்) அவரால் வாகனத்தில் தறிபட்டு உட்கார முடியாது. ஆகவே அவருக்காக நான் ஹஜ்ஜு செய்யட்டுமா? எனக்கேட்டது. அதற்கு அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள் “ஆம்! அவருக்காக நீ ஹஜ்ஜு செய்யலாம் எனப் பதர்ந்தார்கள். இச்சம்பவம் அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள் இறுதி ஹஜ்ஜுக்காக வந்திருந்தபொழுது நிகழ்ந்தது. (புகாரி முஸ்லிம்)

வயது முதிர்ச்சி, கடுமையான நோய் ஆகியவை காரணமாக பெற்றோர் நிரந்தர இயலாமையை அடைந்துவிட்டால் அப்பெற்றோருக்காக பிள்ளைகள் பதலீ—பகர ஹஜ் மற்றும் உம்ராசெய்யலாம் என்பது மேற்காணும் இரு நபி மொழிகளிலிருந்து தெளிவாகிறது.

ஹஜ் என்பது இஸ்லாத்தின் ஐம்பெரும் தூண்களில் ஒன்றாகும். மனிதன் இவ்வுலகில் பெற்றுக்கொள்ளும் பாக்கியங்களிலெல்லாம் மிக மேலான பாக்கியமாகும். அவனது வாழ்வில் நினைத்து மகிழும் அறப்பணியாகும்

.....ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்ஜின் நற்கூலி சுவனத்தைத் தவிர வேறெதுவுமில்லை. [புகாரி, முஸ்லிம்]

.....பாவங்கள் கலவாது, இல்லற உறவில் ஈடுபடாது அல்லாஹ்விற்காக ஹஜ் செய்து முடிப்பவர், அவரது தாய் அவரை ஈன்றெடுத்த தினத்தன்று உள்ளவரைப் போன்று (பரிசுத்தமானவராக) திரும்புகின்றார்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

.....நிச்சயமாக ஹஜ்ஜும், உம்ராவும், வறுமையையும் பாவங்களையும் போக்குகிறது. (திர்மிதி நஸயீ)

.....ஹாஜிகளும், உம்ரா செய்பவர்களும் அல்லாஹ்வின் தூது கோஷ்டியினராகும். அவர்கள் துஆ செய்

தால் அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வான். அவர்கள் பிழை பொறுக்கத் தேடினால் அவர்களுக்கு பிழைபொறுப்பான்.
(இப்னு மாகா)

.....ஹஜ்ஜு செய்ய நாடுவோர், அதனை விரைந்து நிறைவேற்றவும்,
(அபூதாலூது)

மேற்கண்டவை ஹஜ்ஜின் சிறப்புகள் குறித்து அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் வழங்கிய மணிமொழிகளில் சிலவாகும். இப்புனிதமிகு வணக்கத்தை தம் வாழ்நாளில் செய்து முடிப்பவர் அளவிடற்கரிய நற்பேறுகள் பெற்றவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஹஜ் கடமையாகியும் அதனை நிறைவேற்றமுன் பெற்றோர் மரணம் அடைந்திருந்தால் அப்பெற்றோரின் சார்பாக பிள்ளைகள் ஹஜ்ஜு செய்யலாம். அல்லது பிறரை அனுப்பி வைக்கலாம்.

அப்பெற்றோர் தங்களது சொத்திலிருந்து தங்களுக்காக பகர ஹஜ் செய்யப்படவேண்டுமென அவர்களது மரணத்திற்கு முன் வளிய்யத் செய்திருந்தால், அதற்கு போதுமான அளவு பொருள் அவர்களது சொத்திலிருந்து வளிய்யத் வகைக்காக ஒதுங்கினால் அவ்வளிய்யத்தின்படி அவர்களுக்காக பகர ஹஜ் செய்ய ஏற்பாடு செய்வது பிள்ளைகள்மீது கடமையாகும்.

பெற்றோர்மீது ஹஜ் கடமையாகி, அவர்கள் மரணிக்கும் வரை அதனை நிறைவேற்றாமல் வேறு சொத்துக்களேதும் விட்டுச் செல்லாமல் சென்றிருந்தால் அப்பிள்ளைகளுக்கு நிறைந்த செல்வங்களை அல்லாஹ் தருவானேயானால், பிள்ளைகள் தங்களது—ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றிக் கொண்டு அடுத்தபடியாக தங்களது பெற்றோருக்காக ஹஜ் செய்வது மிகச் சிறந்த நற்செயலாகும். அவர்களுக்குச் செய்யும் பேருபகாரமும் நன்றியுமாகும்,

பெற்றோர் உலகில் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர்கள்மீது ஹஜ் கடமையாகவில்லையெனினும் அவர்களது மரணத்தின் பின் பிற்காலத்தில் அவர்களது பிள்ளைகளுக்கு அல்லாஹ் வளமான செல்வங்களை கொடுத்திருப்பானேயானால், தங்களது ஹஜ்ஐ முடித்துக்கொண்டு அடுத்தபடியாக பெற்றோருக்காக நபிலான ஹஜ் செய்யலாம்.

ஒரு ஹதீதில் வந்துள்ளது ஒரு (பகர) ஹஜ்ஜின் காரணமாக மூவரை அல்லாஹ் சுவனத்தில் நுழையச்செய்கிறான். (1) இறந்துபோன மனிதர், (2) மரணித்தவர் சார்பாக பகர ஹஜ் செய்பவர். (3) அவரை ஹஜ் செய்ய அனுப்புவவர் (மறைந்தவரின் பிள்ளைகள் மற்றும் உறவினர்கள். (கன்ஜூல் உம்மால்)

மற்றொரு ஹதீதில் வந்துள்ளது, எவர் தமது பெற்றோரின் மரணத்தின்பின், அவர்களின் சார்பாக ஹஜ் செய்கிறாரோ, அது அவருக்கு நரக விடுதலையை அளிக்கச்செய்யும். அவரது பெற்றோருக்கும் முழு ஹஜ்ஜின் (நற்கூலி) கிடைக்கும் அப்பிள்ளையின் நன்மையிலும் எக்குறையும் ஏற்படாது. தமது நெருங்கிய உறவினருக்காக அவரது மரணத்தின் பின் ஹஜ் செய்து அதன் நற்கூலியை அவரது மண்ணறைக்கு அனுப்புவதைப் பார்க்கிலும் உற்றாரை ஆதரிக்கும் பண்புகளில் வேறு பெரிதில்லை. (கன்ஜூல் உம்மால்)

பதலீ—பகர ஹஜ்ஐப் பொறுத்தவரை, ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் கட்டும்பொழுது தான் இன்னொருக்கு பகரமாக இந்த ஹஜ்ஐ செய்வதாக நிய்யத் செய்துகொள்ளவேண்டும். மற்றவை அனைத்தும் வழக்கமாக ஹஜ்ஜிற்குரிய அமல்களைப் போன்றுதான்.

செல்வம், ஆரோக்கியம் ஆகிய இரண்டும் ஹஜ் செய்வதற்கு மிக முக்கியமாக தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இவை இரண்டுமே நிலைத்த தன்மை கொண்டவை அல்ல. ஒரு உருக்கு செல்வம் வரும் போகும், உடல் ஆரோக்கியமும்

சில காலம் இருக்கும். சில காலம் இல்லாமல்போகும், ஹஜ் கடமையாகியதும் அதனை எவ்வளவு விரைவாக நிறைவேற்ற முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவாக நிறைவேற்றி கடமை முடிப்பதே நல்லடியார்களின் பண்பாகும் ஹஜ் கடமையாகியதும் அதனை உடனே நிறைவேற்றி முடிப்பது வாஜிப் என இமாம் ஆபூயூசப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இமா அபூஹனீபா [ரஹ்] அவர்களும் கிட்டத்தட்ட இதே கருத்தை வெளியிடுகிறார்கள். செல்வமுள்ள ஒருமனிதனின் முன்னால் அவனது திருமணம், அவனது ஹஜ் ஆகிய இரு விஷயங்கள் முன்வந்தால் அவன் எதனை முந்திச் செய்வான் என அவர்களிடம் வினாவிடுக்கப்பட்டது அதற்கு இமாம் அபூ ஹனீபா (ரஹ்) அவர்கள், அவன் தனது ஹஜ்ஐ முதலில் நிறைவேற்றுவான், பின்னரே தனது திருமணத்தை முடிப்பான் என பதிலளித்தார்கள். (ஹிதாயா)

சிலர் தங்கள் மீது ஹஜ் கடமையாகி, பல்லாண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் பலவித சாக்குப்போக்குகளையும், பலவிதமான காரணங்களையும் கூறி, காலம் கடத்திச் செல்கின்றனர் எப்படியேனும் அவர்கள் தங்கள் மரணத்தின்முன் ஹஜ்ஐ நிறைவேற்றி விடுவார்களாயின் தங்களது கடமையை நிறைவு செய்தவர்களாகுவர். ஒருவேளை அதற்கு முன்னரே அவர்களை மரணம் தழுவிக்கொண்டாலோ அல்லது அவர்கள் ஏழையாகிவிட்டாலோ அவர்கள்மீது கடமையாகி விட்ட ஹஜ் அப்படியே மீதமாக இருந்துகொண்டிருக்கும். ஹஜ் கடமையாகியும் அதனை நிறைவேற்றாத குற்றத்திற்கு ஆளாகுவர்.

தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இலட்சக்கணக்கில் செல்வங்களை அவர்கள் விட்டுச் சென்றபோதிலும் இஸ்லாத்தின் இறுதி கடமையை நிறைவேற்றாதவர்களாகவே இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து மறுமை நோக்கிச் செல்கின்றனர், தங்களுக்காக தங்கள் பிள்ளைகள் யாராவது பகர ஹஜ் செய்யமாட்டார்கள் என எதிர்பார்த்து ஏங்கும் நிலைதான் மறுமையில் அவர்களுக்கு ஏற்படும்.

கடன்கள், தமது குடும்பத்தாரின் உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகிய அத்தியாவசிய தேவைகள்போக, ஹஜ் பயணம் செய்து திரும்புமளவு பணவசதி—இக்காலத்தில் சுமார் இருபத்தி ஐந்தாயிரம் ரூபாய், உடல் ஆரோக்கியம், ஹஜ் செய்து முடித்து திரும்பும்வரை தமது குடும்பத்தாருக்குத் தேவையான செலவு தொகை ஆகியவை ஒருவரிடம் இருந்தால் அவர்மீது ஹஜ் கடமையாகி விடும்.

மாபெரும் நான்கு இமாம்களில் ஒருவராகிய இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம், ஒருவரிடம், பொருள்இல்லாமல் நல்ல உடல் கட்டும் உடல் வலிமையும் மட்டும் இருந்தால் கூட அவர்மீது ஹஜ் கடமையாகி விடும். அவர் தமது உடல் பலத்தைக்கொண்டு வழிநெடுக தொழிலோ, கூலிவேலைகளோ செய்தவராக மக்கா சென்று ஹஜ் செய்து திரும்ப வேண்டுமென இமாம் மாலிக் (ரஹ்) கூறுகிறார்கள்.

(பிதாயத்துல் முஜ்தஹிது)

ஹஜ் கடமையானவர்களுக்கும், ஹஜ் கடமையாகா விடினும் அதனை ஆசைவைத்து அல்லாஹ் தஆலாவிடம் வேண்டிக் கொண்டிருக்கும் நல்லடியார்களுக்கும் ஹஜ் செய்யும் நற்பாக்கியத்தை அல்லாஹ் நல்குவானாக. ஆமீன்!

காலா-நாயின் சகோதரிக்கு மரியாதை செய்தல்

ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஒருவர் அண்ணலெம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் சமூகம் வந்து, அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதுவரே! நான் ஒரு மாபெரும் பாவத்தை செய்துவிட்டேன் எனக்கு தவ்பா உள்ளதா? (எனது தவ்பா எனும் பாவ மீட்சியை ஒப்புக்கொள்ளப்படுமா) எனக் கேட்டார். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், உமக்கு தாய் இருக்கிறாரா? என வினவினார்கள். அவர் இல்லை என்றார். (அப்படியானால்) உமக்கு காலா—தாயின் சகோதரி உள்ளாரா? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கவர் ஆம் என்றார். அப்படியானால் அவருக்கு நன்மை செய்து வருவீராக! எனப் பகர்ந்தார்கள். (திர்மிதி)

இந்நபி மொழியில் இரு கருத்துகள் தெளிவாகிறது. (1) பெற்றோருக்கு நன்மை செய்து வருவது பாவங்களுக்கு பரிகாரமாக உள்ளது. தவ்பா ஏற்றுக்கொள்ளப்பட காரணமாக உள்ளது. (2) தாயின் மறைவின் பின் அந்த அந்தஸ்திற்கு தாயின் சகோதரி வருகிறார். ஆகவே, தாயின் சகோதரி களுக்கு நன்மை செய்து வருவது பிள்ளைகள் பெற்றுப்பாகும்,

புகாரி ஷரீபில் ஒரு ஹதீதில் வருகிறது, காலா—தாயின் சகோதரி, தாயின் அந்தஸ்தில் உள்ளார். (புகாரி)

தாய்க்கு பற்பல மாண்புகளை வழங்கிய இஸ்லாம், தாயின் சகோதரிகளுக்கும் பல சிறப்புகளை வழங்கி அவர்களைச் சிறப்பிக்கிறது. பிள்ளைகள் தங்களது தாய் உயிருடன் உள்ள பொழுதும் தாயின் சகோதரிகளை கண்ணியப்படுத்தி வரவேண்டும். தாயின் மரணத்தின்பின் மேலும் அதிகமாக அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்து அவர்களை கண்ணியப்படுத்தி வரவேண்டும். ஏனெனில் அப்பொழுது அவர்கள் தாயின் அந்தஸ்தில் உள்ளார்கள்.

மேலும் தாய் மூலமாக யார் யாரெல்லாம் உறவினர்களாக ஆகின்றார்களோ அதாவது தாயின் தாய், தாயின் தந்தை, தாயின் சகோதரிகள், அவர்கள் பிள்ளைகள் மற்றுமுள்ள தாய்வழி உறவினர்கள் அனைவரிடமும் அன்புசெலுத்தி ஆதரித்து வருதல்வேண்டும். அவர்களது உறவை இணைத்து வாழவேண்டும்.

தந்தை மூலமாக உள்ள உறவினர்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, தாய் மூலமாக உள்ள உறவினர்களை விட்டு விடுவதோ அல்லது தாய் மூலமாக உள்ள உறவினர்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு தந்தை மூலமாக உள்ள உறவினர்களை விட்டு விடுவதோ கூடாது. இரு சாராரிடமும் அன்பு செலுத்தி அவர்களை ஆதரித்து வரவேண்டும். இஃவ தாய்

தந்தை உயிருடன் உள்ள காலத்திலும் அவர்களது மறைவின் பின்னருமாகும்.

பால்குடி தாய்க்கு மரியாதை செய்தல்

குழந்தைகள் சிறந்த இயற்கைச் சூழலில் வளர்வதற்கும் தெளிவான மொழியை பேசிப்பழகுவதற்கும், அக்காலத்தில் நகர்ப்புறங்களிலிருந்து, கிராமப்புறங்களுக்கு பால்குடி தாய் மார்களிடம் குழந்தைகளை கொடுத்தனுப்புவது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. நகர்ப்புறத்தில் வசிக்கும் செல்வாக்குள்ள குடும்பப் பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு சில காலம் பால் கொடுத்துவிட்டு பின்னர் கிராமப்புறத்து செவிலித் தாய் மார்களிடம் கொடுத்து விடுவர். அச்செவிலித் தாய்மார்கள் அக்குழந்தைகளுக்கு பாலூட்டிச் சீராட்டி நன்முறையில் வளர்த்து சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் அக்குழந்தைகளை பெற்றோரிடம் சேர்ப்பித்து, அதற்காக அவர்களை வழங்கும் அன்பளிப்பைப் பெற்றுச்செல்வர். ஆனால் இம்முறை தற்கால வழக்கில் அதிகமாக இல்லை.

இவ்வடிப்படையில் அண்ணல் நபி நாயகம் (ஸல்) அவர்களது குழந்தை பருவத்தில் அவர்களது அன்னை ஆமினா அம்மையார் சில காலம் அண்ணலாருக்கு பாலூட்டிவிட்டு பின்னர் அவர்களை பனூஸஃது கோத்திரத்தை சார்ந்த ஹலீ மத்துஸ்ஸஃதியா என்ற பெண்மணியிடம் ஒப்படைத்தார்கள். அப்பொழுதே அற்புதங்கள் நிரம்பிய குழந்தையாகத் திகழ்ந்த அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு பாசத்துடன் பாலூட்டி பாங்காக வளர்த்து வந்தார் அவ்வம்மையார்.

மக்காவிற்கருகே பனூஸஃது கோத்திரத்துமக்கள் வாழும் கிராமத்தில் அன்னை ஹலீமாவின் இல்லத்தில் அண்ணலார் வளர்ந்து வந்தார்கள். அவ்வம்மையாரும் அவரது கணவரும் அவர்களது குழந்தைகளும் அண்ணலாரிடம் அளவு கடந்த அன்பை பொழிந்து வந்தனர்,

பின்னொரு காலத்தில் ஹிஜ்ரி எட்டாம் ஆண்டில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “ஹுணைன்” போர்முடித்துத் திரும்பும் பொழுது மக்காவிற்கருகிலுள்ள “ஜிஃரானு” என்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்தார்கள். அப்பொழுது அண்ணலாரைப் பாலூட்டி வளர்த்த இந்த ஹலீமா அம்மையார் அண்ணலாரைச் சந்தித்தார்கள். அந்நிகழ்ச்சியைப் பின்வரும் ஹதீதில் ஹஜ்ரத் அபூதுபைல் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்.

(மக்காவிற்கருகில்) ஜிஃரானு என்னுமிடத்தில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களை தங்கள் தோழர்களுக்கு இறைச்சி பங்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களாகப் பார்த்தேன். அப்பொழுது ஒரு பெண்மணி அங்கு வந்தார். அவர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அருகில் வந்ததும் அண்ணல் நபியவர்கள் தங்களது மேலாடையை அப்பெண்மணிக்காக விரித்தார்கள். அதன்மீது அவ்வம்மையார் அமர்ந்து கொண்டார். அப்பொழுது இப்பெண்மணி யார் என (மற்ற தோழர்களிடம்) விசாரித்தேன். அதற்கவர்கள் “இவர் அண்ணல் நபியவருக்கு பாலூட்டிய தாய்” என பதிலளித்தார்கள். (அபூதாலூது)

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் புனித மேனியில் போட்டிருந்த மேலாடையை விரித்து அத்தாயை அதில் அமரச் செய்து கண்ணியப்படுத்தினார்கள். வேறு சில சில அறிவிப்புகளில், அவ்வம்மையாருக்கு அப்பொழுது பல அன்பளிப்புகள் வழங்கி சங்கையாக அனுப்பி வைத்தார்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வம்மையார் இஸ்லாத்தை தழுவினார்களா, இல்லையா என்பதில் வரலாற்று ஆசிரியர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளது. எவ்வாறிருந்தபோதிலும் பால்குடி தாய் என்ற முறையில் அவர்களை கண்ணியப்படுத்த வேண்டும் என்பது இந்நிகழ்ச்சி மூலம் தெளிவாகிறது.

சொந்த உறவில் ஆகுமாகாத திருமண உறவு முறைகள் பால்குடி உறவு முறையிலும் ஆகுமாகாது” என அண்ணல்

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அதாவது சொந்த உறவு முறையில் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு ஆகுமாகாத பெரும்பாலான உறவுமுறைகள் பால்குடி உறவு முறையிலும் ஆகுமாகாததாகும். உதாரணமாக பால்குடி தாயின் சொந்த ஆண் பெண் பிள்ளைகள் இப்பால்குடி பிள்ளைக்கு சகோதர சகோதரிகளாக ஆகிவிடுகின்றனர். மேலும் அப் பால்குடி தாயிடம் பால்குடித்த ஏனைய ஆண் பெண் பிள்ளைகளும் இப்பிள்ளைக்கு சகோதர சகோதரிகளாக ஆகிவிடுகின்றனர். பால்குடி தாயின் கணவர் அப்பிள்ளைக்கு தந்தை போன்று ஆகிவிடுகிறார். இந்நிலையில் இவர்களிடையே திருமண உறவுகள் ஆகுமாகாததாகும்.

இவ்வாறு பால்குடி மூலம் சொந்த உறவுபோன்ற ஒரு உறவே நிலைப்பெற்று விடுவதால், அப்பால்குடி தாயிடமும் அவரது கணவர், அவரது பிள்ளைகள் ஆகியோரிடமும் அன்பு செலுத்தி வருவதும், அவர்களது கேட்கமுதலானவைகளைவிசாரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதும் இஸ்லாம் இயம்பும் அழகிய பண்புகளில் ஒன்றாகும்.

உற்றார் உறவைப்பேணல்

இரத்தத் தொடர்புள்ள உறவு முறைகளைக் கொண்டு மனிதன் யாருடன் பிணைக்கப்படுகிறானோ அவர்களுக்கு அல் அர்ஹாம்—குடல்வாரி ஜனங்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. இவர்கள்தான் ஒரு மனிதனுக்கு மிக நெருங்கிய உறவுக்காரர்களாகும் அடிப்படை உறவினர்களாகும். அவர்கள் கீழ்க் காணும் வரிசைக் கிரமப்படி உள்ளார்கள்.

(1) தாய் தந்தையர், (2) பாட்டன் பாட்டிமார்கள்—தந்தையின் பெற்றோர், தாயின் பெற்றோர், (3) சகோதர சகோதரிகள் (4) தந்தை சகோதர, சகோதரிகள் (5) தாயின் சகோதர, சகோதரிகள் பின்னர் அதற்கடுத்த உறவினர்கள்,

உறவினரின் மண்ணைப் குறித்து அல்லாஹு தஆலா கூறியதாக அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹு தஆலா கூறுகின்றான், “நான் அல்லாஹ்வாகும் நான் ரஹ்மானாகும் இரஹ்மை (இரத்த சம்பந்த உறவை நானே படைத்தேன். அதற்கு எனது பெயரிலிருந்தே (ரஹ்) மான் எனும் பதத்திலிருந்து ரஹ்மு என்ற பதத்தை) பிளந்தெடுத்தேன். யார் அப்பந்தத்தை இணைத்துக்கொள்கிறாரோ அவரை நான் சேர்த்துக்கொள்வேன். யார் அப்பந்தத்தை துண்டித்து விடுகிறாரோ அவரை (அவரது) தொடர்பை நான் துண்டித்து விடுவேன்.

(அறிவிப்பாளர் : அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ப், நூல் : திர்மிதி அப்துதாஜுது)

உற்றாரை ஆதரித்து அவர்களுக்கு உதவி வருமாறு திருக்குர்ஆனின் “இஸ்ரா” அத்தியாயத்தில் பின்வருமாறு அல்லாஹ் தஆலா கூறுகிறான்.

.....உற்றார் உறவினர்களுக்கும், ஏழைஎளியவர்களுக்கும் வழிப்போக்கர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய பாத்தியதைகளை வழங்குவீராக; (செல்வத்தை) வீண் விரயம் செய்யவேண்டாம்.

குரத்துல் இஸ்ரா-26

திருக்குர்ஆனின் “அந்நிஸா” அத்தியாயத்தில் உறவினர்களை ஆதரிப்பது குறித்து பின்வருமாறு அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

.....அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள். அவனுக்கு எப் பொருளையும் இணைவைக்காதீர்கள். பெற்றோருக்கும் உறவினர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் உபகாரம் செய்யுங்கள்.

(ஸூரத்துன் நிசா 36)

மனித வாழ்வில் “தான் சம்பாதிப்பது தனக்கே” என்ற சுயநலக்கொள்கையை பின்பற்றாமல், தான் சம்பாதிப்பதில் உற்றார் உறவினர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் வழிப்போக்கர்

களுக்கும் கூட உரிய பங்கு உண்டு எனும் உயர்கொள்கையை முதலாம் வசனமும் பெற்றோருக்கும் உற்றாருக்கும், அனாதை களுக்கும் ஏழை எளியவர்களுக்கும் உபகாரம் செய்யுங்கள் எனும் கட்டளையை இரண்டாவது வசனமும் எடுத்துரைக்கிறது.

விருந்தினரை உபசரிப்பதும், உறவினரை ஆதரிப்பதும் பேசினால் நன்மையே பேசுவதும் ஈமானின் அடையாளச் சின்னங்களாகும் என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீனத்தாக ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். ‘அல்லாஹ்வையும், மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டோர் தங்களது விருந்தினரை கண்ணியப்படுத்தட்டும், அல்லாஹ்வையும், மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டோர் தங்கள் உறவினர்களை சேர்த்துக்கொள்ளட்டும், அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டோர் (அவர்கள் பேசுவதானால்) நன்மையே பேசட்டும். அல்லது வாய்மூடி இருக்கட்டும்’’ (புகாரீ, முஸ்லிம்)

உற்றாரை ஆதரிப்பதும், ஆயுளிலும் இரணத்திலும். அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துகிறது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நவீனத்தாக ஹஜ்ரத் அனஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். ‘‘யார் தமது இரணத்திலும், ஆயுளிலும் அதிகரிக்கப்பட்ட விரும்புகிறாரோ, அவர் தனது உறவினர்களை ஆதரித்து வருவாராக. (புகாரி, முஸ்லிம்)

உற்றாரை இணைத்து வாழல், வீடுகளைச் செழிப்பாக்கி செல்வங்களை பெருகச் செய்கிறது.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீனத்தாக ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ்பின் அப்பாஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். ‘‘அல்

லாஹ்" தஆலா, ஒரு கூட்டத்தாரின் இல்லங்களை செழிப் பாக்கி வைக்கிறான். அவர்களது செல்வங்களைப் பெருக்குகிறான், அவர்களைப் படைத்ததினிருந்து அவர்களைக் கோபப்பார்வை யால் அவன் பார்க்கவில்லை என மாநபி (ஸல்) அவர்கள் பகர்ந்தார்கள். (அக்கூட்டத்தாருக்கு என்ன காரணத்தால் அல்லாஹ் இவ்வாறு தனது பேரருள்களை பொழிந்தான் என்பதை வினவும் வண்ணம்) "அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூது வரே! அது எதனால்? எனக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு மாநபி (ஸல்) அவர்கள் "அக்கூட்டத்தினர் தங்கள் உற்றாரை இணைத்து (வாழ்ந்து) வந்ததால்" எனப் பகர்ந்தார்கள். (திப்ரானி, ஹாகிம்)

செல்வம் பெருகி வீடுகள் செழிக்க மாபெரும் முயற்சிகள் செய்யும் பலர், மாநபி(ஸல்) அவர்கள் கூறும் இந்நற்பண்பை செயல்படுத்த மறந்து விடுகின்றனர். மற்ற முயற்சிகள் அனைத்தையும் செய்கின்றனர். அதன் பயனோ, வீடுகள் செழிப்பதில்லை. நிம்மதி நிலவுவதில்லை. சிரமங்களும் பிரச்சினை களும் வளர்கின்றன. அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறும் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதே, முஸ்லிம்களின் இல்லங்களில் மனமகிழ்வும், நிம்மதியும் நின்றிலங்க ஒரே வழியாகும்.

உற்றாரை இணைத்து வாழ்ந்து வந்தால், தீயமரணம் நிகழ்வதை விட்டு அல்லாஹ் அம்மனிதனை பாதுகாப்பான்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவ்விறதாக ஹஜ்ரத் அனஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். "நிச்சயமாக தானதர்மங் கள், உற்றாரை ஆதரித்தல் ஆகியவை காரணமாக, அம்மனித னின் ஆயுளில் அல்லாஹ் அதிகப்படுத்துகிறான். தீய மர ணத்தை விட்டும் அவனைத் தடுக்கிறான். வெறுக்கப்படக் கூடிய விஷயங்களை (கஷ்டங்களை) விட்டு அவனை அல்லாஹ் பாதுகாக்கிறான். (அபூயஃலா)

இறுதி நேரத்தில் ஈமான் இழந்து மரணிப்பதும், ஹரா மான பாலமான காரியங்களை செய்து கொண்டிருக்கும்

பொழுதே மரணமாவதும் தீய மரணத்தை சேர்ந்தவைகளாகும். தான தர்மங்கள் செய்தும், உற்றாரை ஆதரித்தும் வரும் தாராள உள்ளம் படைத்த மனிதனுக்கு ஈமானுடனும் தவ்பாவுடனும் மரணிக்கும் நல்ல மரணத்தின் பாக்கியத்தை அல்லாஹ் வழங்குவான்.

உற்றாரை ஆதரித்து வந்தால், மறுமையில் அவனது கேள்வி கணக்குகளை அல்லாஹ் லேசாக்கி வைத்து, அவனை சுவனில் நுழையச் செய்கிறான்.

ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள் :

“மூன்று விஷயங்கள் உங்களில் எவரிடமிருக்கிறதோ அல்லாஹ் அவரை எளிதாக கேள்வி கணக்கு கேட்பான். தனது அருட்கொடையால் அவரை சுவனத்தில் நுழையச் செய்வான் என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் பகர்ந்தார்கள். உடன் நாயகத் தோழர்கள், “அல்லாஹ்வின் அன்புத் தூதுவரே! எங்கள் தாயும் தந்தையும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும், அவை யாவை என வினவினார்கள், அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “உமக்கு இல்லையென மறுத்தவனுக்கு நீ கொடுப்பதும். உன்னைத் துண்டித்துக் கொண்டவனை நீ சேர்த்துக் கொள்வதும், உனக்கு அநீதி செய்தவனை நீ மன்னித்து விடுவதுமாகும் எனப் பகர்ந்தார்கள்.

(திப்ரானி, ஹாகிம்)

நீதி போதனைகளிலேயே மிக உயர்ந்த மூன்று முத்தான போதனைகளை மாநபி (ஸல்) அவர்கள், இப்பொன்மொழிமூலமாக உலகிற்கு வழங்குகிறார்கள். இம்முப்பெரும் போதனைகளை தங்கள் வாழ்விலும் அவர்கள் கடைபிடித்துவந்தார்கள்.

ஒரு மணி தானியம்கூட யாரும் கொடுத்து விடக் கூடாது என ஊர்க்கட்டுப்பாடு விதித்து அண்ணலாரையும் அவர்தம் திருக்குடும்பத்தாரையும் ஊரைவிட்டு ஒதுக்கி வைத்த குறைவிகளுக்கு, ஹுனைன் போரின் பொழுதும் அதற்

குப் பின்னரும் தாராளமாக வழங்கினார்கள் வள்ளல் நபியவர்கள். மூன்றாண்டு காலம் “ஸி அபே அபீதாலிப்” கணவாயில் தம்மையும், தமது குடும்பத்தாரையும் பசிபட்டினியால் வாடவிட்டவர்கள்தானே இக்குறைவிகள் என மாநபியவர்கள் எண்ணவில்லை.

தனது உறவைத் துண்டித்து சென்றது மட்டுமின்றி, தனது எத்தனையோ திங்குகள் விளைவித்த இறுதியில் தமது தாயகமான மக்க மாநகரை விட்டே துரத்திவிட்ட தமது உறவினர்களை மன்னித்து, அவர்களை தங்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டார்கள் செம்மல் நபியவர்கள்.

தனக்கு அநீதிகள் இழைத்த பல மனிதர்களை மனமுவந்து மன்னித்தார்கள் மாநபியவர்கள். ஹிஜ்ரத் பயணத்தின் பொழுது அவர்களை மக்காவாசிகளிடம் பிடித்துக்கொடுத்து நூறு சிவப்பு ஒட்டகைகள் பெறலாம் என்ற பேராசையால் வாளேந்தி குதிரையில் பின்தொடர்ந்து வந்த சுராக்கா என்பவனையும், அவனது குதிரையையும் பூமி தன்னுள் இழுத்துக் கொண்டபொழுது அவனை மும்முறை மன்னித்தார்கள் மாநபியவர்கள், அவனுக்கு பாதுகாப்பு பத்திரமும் வழங்கினார்கள்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் மூத்த புதல்வியான ஜைனப் (ரலி) அவர்கள், கர்ப்பினியான நிலையில் மக்காவிலிருந்து மதீனா நோக்கி “ஹிஜ்ரத்” பயணம் சென்று கொண்டிருந்தபொழுது அவர்கள் மீது அம்பு வீசி அவர்களது மரணத்திற்கு காரணமாக இருந்த ஹபார் பின் அஸ்வத் என்பவரையும், அண்ணலாரின் அருமைச் சிறிய தந்தை ஹஜ்ரத் ஹம்ஜா (ரலி) அவர்களைக் கொன்ற வஹ்ஸி பின் ஹரப் என்பவரையும், ஹம்ஜா (ரலி) அவர்களின் ஈரக் குலையை மென்று துப்பிய ஹிந்த் பின்த் உத்பா என்ற பெண்ணையும் மக்கா வெற்றிக்கும்பின் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் மன்னித்தார்கள்.

உற்றாரை ஆதரித்து வருவது, மறுமையில் பல்வேறு பதவிகள் உயருவதற்கு காரணமாக திகழ்கிறது.

ஹஜ்ரத் உப்பாதா பின் ஸாமித் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள் “உங்கள் பதவிகளை உயர்த்தும் செயல்களை உங்களுக்கு அறிவித்துத் தரட்டுமா” என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள். ‘ஆம்’ என தோழர்கள் பதிலளித்தனர். அப்பொழுது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “உம்மை தெரியாதவர் மீது பொறுமை செய்வதும், உமக்கு அநீதி செய்தவருக்கு மன்னிப்பு வழங்குவதும், உமக்கு மறுத்தவருக்கு நீ வழங்குவதும், உன்னை (விட்டு தொடர்பை) துண்டித்துக் கொண்டவரை சேர்த்துக் கொள்வதுமாகும் எனப் பகர்ந்தார்கள். (பஜ்ஜார், திப்ரானி)

உன்னை யார் என தெரியாதவர் உம்மிடம் சற்று கண்ணியக் குறைவாக நடந்து கொண்டால் அதற்காக அவர்மீது சினம் கொள்ளாமல் பொறுமையைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமெனவும், அது மறுமையில் பதவிகள் உயர்க்காரணமாக இருக்கும் என இம்மணிமொழியில் மாநபி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள், இம்மணிமொழியில் கூறப்பட்டுள்ள இதர மூன்று பண்புகள் குறித்து இதற்கு முந்திய நபிமொழியின் விரிவுரையில் விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது.

உற்றார் உறவினரை ஆதரிப்பதற்கு (வசதியாக) உங்கள் வமிச வழித்தொடரை [உறவினர்கள் யார் யார்] என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள் என மற்றொரு மணிமொழியில் மாநபி [ஸல்] அவர்கள் கூறினார்கள்.

உற்றார் உறவினரின் உறவுகளைத் துண்டிப்பதால் பல தீமைகள் விளைகிறது. அதனை பின்வரும் நபிமொழிகள் விளக்குகின்றன.

ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அபீஅவ்பா [ரலி] அறிவிக்கிறார்கள். நான் நபிகள் நாயகம் [ஸல்] அவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். நபிகளார் [ஸல்] கூறினார்கள்: இரத்தத் தொடர்பான உறவை துண்டிப்பவர் எந்தக்கூட்டத்தில் உள்ளாரோ, அந்தக் கூட்டத்தாரின் மீது அல்லாஹ்வின் ரஹ்மத்-அருட்கொடைகள் இறங்காது”

மிஷ்காத் பக், 420

பொருளடக்கம்

உற்றுரை ஆதரிப்பதால் எவ்வாறு அல்லாஹ்வின் பரக்கத் எனும் அபிவிருத்திகள் பொங்கிப் பெருகுகின்றதோ, அது போலவே அதனைத் துண்டிப்பதால் அல்லாஹ்வின் அருள்கள் தூரமாகிறது. உற்றார் உறவைத் துண்டிக்கும் மனிதன் மீது மட்டுமின்றி அவனது கோத்திரத்தார் மீதும் அதன் பாதிப்புகள் போய்ச் சேருகிறது என மேற்காணும் நபிமொழி சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மற்றொரு மணிமொழியில் மாநபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:—உற்றார் உறவைத் துண்டிப்பவன் சுவனத்தில் துழைய மாட்டான். (புகாரி)

ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவ்வறதாக அறிவிக்கிறார்கள் “பகரத்திற்கு பகரம் செய்பவர் உற்றுரை ஆதரிப்பவரல்ல. மாறாக உறவு துண்டிக்கப்படும் பொழுது அவ்வுறவை சேர்த்துக்கொள்ளபவரே உறவைச் சேர்ந்தவராவார். (புகாரி)

மற்ற உறவினர்கள் உறவு பாராட்டினால் தானும் உறவு பாராட்டுவது, மற்ற உறவினர்கள் உறவைத் துண்டித்து விட்டால் தானும் துண்டித்து விடுவது என்ற நிலையில் உள்ள மக்கள் இக்காலத்தில் அதிகம் உள்ளனர். இவர்கள் “பகரத்திற்கு பகரம் செய்வோர்” ஆகும்.

இரண்டாவது அணியினர், தங்களது உறவினர் உறவைத் துண்டித்து சென்றுவிட்ட பின்பும், பெருந்தன்மையுடனும், தாராளத் தன்மையுடனும் தாங்களே அவர்களிடம் முன்சென்று அவர்களை சமாதானம் செய்து அவர்களை மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்வோராகும். இவர்களுக்கே வாஸில்—உறவைச் சேர்த்துக் கொள்வோர் எனக் கூறப்படும். இவ்விரண்டு அணிகளில் இரண்டாவது அணியினரே பற்பல மாண்புகளையும் சிறப்புகளையும் உடையவர் என மேற்காணும் நபிமொழி எடுத்துரைக்கிறது.

உறவைப் பாதுகாப்பது இருதரப்பின் மீதும் பொறுப்பு பாகும். ஆயினும் சிலர் அதனை உணராமல் உறவை அவட்சியப்படுத்துதி செல்லும்பொழுது தானும் அவ்வாறு செய்யாமல் அல்லாஹ்விற்காக இயன்றவரை அவ்வுறவை இணைக்க முயல்பவர் மாபேரும் நன்மையை பெற்றுக் கொள்கிறார். அன்பளிப்புகள் அனுப்புவது, திருமணம், விருந்துகள் போன்ற விசேஷ நிகழ்ச்சிகளுக்கு—அவர்கள் அழைக்காவிடினும்—தான் சென்று அவர்களை அழைப்பது போன்றவை இணைப்புமுயற்சிகளில் சிலவாகும்.

உறவினர்களில் மிக முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்ற சகோதர சகோதரிகளின் உறவைப் பேணுவதின் அவசியத்தை பின்வரும் மணிமொழியில் மாநபி (ஸல்) எடுத்துரைக்கிறார்கள்.

ஹஜ்ரத் அபூரிம்தா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்: நான் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்பொழுது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “உமது தாய்க்கும், உமது தந்தைக்கும், உமது சகோதரிக்கும், உமது சகோதரர்க்கும் நன்மை செய்து வருவாயாக! பின்னர் அடுத்தடுத்த உறவினர்களுக்கு நன்மை செய்து வருவாயாக! எனப் பகர்ந்தார்கள். (ஹாகிம்)

சகோதர சகோதரிகளை ஆதரித்து அன்பு செலுத்துவது, பெற்றோரின் உள்ளத்தை மகிழ்விக்கும். உடன்பிறந்தவர்களான அவர்களின் உள்ளங்களையும் மகிழ்ச்சியுறச் செய்வதுடன் அவர்களது நற்பிரார்த்தனைகளையும் அது பெற்றுத்தரும்,

பெற்றோரின் மறைவின் பின் சகோதரர்களில் மூத்த சகோதரருக்கு, தமது இனைய சகோதர சகோதரிகளை நிர்வகிக்கும் விஷயத்தில் பெரும் பொறுப்புண்டு என்பதை ‘தந்தையின் மரணத்தின்பின் மூத்த சகோதரர் தந்தையின் அந்தஸ்தில் உள்ளார்’ எனும் மாநபி (ஸல்) அவர்களின் மணிமொழியொன்று தெரிவிக்கிறது.

பொருளடக்கம்

ஆகவே மூத்த சகோதரர் தம்மீது வந்துள்ள பொறுப்பு களை உணர்ந்து, தமது இளைய சகோதர சகோதரிகளின் நலனில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தி வருவதுடன், அவர்களது எதிர்கால வாழ்வு சிறப்பாக அமைய அனைத்து முயற்சிகளையும் எடுத்து வரவேண்டும். சொத்துகளில் அவர்களுக்குரிய பங்குகளை மனமுவந்து அளிக்கவேண்டும். அதன் பயனாக அவரது வாழ்வை அல்லாஹ் செழிக்கச் செய்வான். தந்தையின் அந்தஸ்த்தில் உள்ள மூத்த சகோதரருக்கு, இளைய சகோதர சகோதரிகள் முழு ஒத்துழைப்பு அளித்து வரவேண்டும்.

பெற்றோர் மரணத்தின் பின், அவர்களது சொத்தில் தமது சகோதர சகோதரிகளுக்குரிய பங்குகளை கொடுக்காமல் ஏமாற்றி விடுவதும், அல்லது அவர்களுக்குரிய பங்குகளைக் குறைத்துக்கொடுப்பதும், அல்லது அவைகளை பகிர்ந்தளிப்பதில் வீண் கால தாமதம் செய்வதும், அல்லாஹ்விற்கோபத்திற்குரிய செயல்களாகும்.

சகோதர சகோதரிகளை தவிர ஏனைய அடுத்தடுத்துள்ள உறவினர்களின் உறவையும் பேணி வருதல் வேண்டும்.

“உற்றாரை ஆதரித்து நன்மை செய்தல்” என்பது பொருளால் அவர்களுக்கு உதவுவது மட்டுமன்று; பொருளால் உதவுவதுடன் அவர்களை அடிக்கடி சந்தித்து அளவளாவுவதும், அவர்களுக்கு அன்பளிப்புகள் வழங்குவதும், அவர்களது இன்ப துன்பங்களில் ஷரீ அத்திற்கு எப்ப பங்கெடுத்துக் கொள்வதும், அவர்களது கேட்க நலன்களை அடிக்கடி விசாரித்துக் கொள்வதும், அவர்கள் வெளியூர்களில் வசித்தால் அவர்களுடன் கடிதத் தொடர்பு கொள்வது போன்றவைகளும் உற்றாரை ஆதரித்து நன்மை செய்தலில் அடங்கியவைகளாகும்.

பெற்றோரின் சில முக்கிய கடமைகள்

பெற்றோரின் மாண்பையுணர்ந்த சிறந்த பிள்ளைகளாக தங்கள் பிள்ளைகள் திகழ வேண்டுமென அனைத்துப் பெற்றோர்களும் ஆசைப்படுவது இயல்பே. அந்த அவா நிறைவேறு

தற்கு பெற்றோர் ஆற்றவேண்டிய பணிகள் நிறைய உள்ளன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பணி, அப்பிள்ளைகள் பின்பற்றி யொழுகத்தக்க சிறந்த முன் மாதிரியாக பெற்றோர் திகழ்வதேயாகும். பெற்றோரின் வாழ்வையே வழிகாட்டியாக கொண்டு பிள்ளைகள் தங்களது வாழ்வை துவக்கும் வகையில் பெற்றோரின் வாழ்வு அமையவேண்டும்.

இக்கால சில பெற்றோர் தாங்கள் நடப்பது ஒருவிதமாகவும், பிள்ளைகளை ஏவுவது வேறுவிதமாகவும் உள்ளது. தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நன்மைகளை ஏவுகின்றனர். ஆனால் தாங்கள் அந்நன்மைகளை செயல்படுத்துவதில்லை. தங்கள் பிள்ளைகளை தீமைகளை விட்டுத் தடுக்கின்றனர், ஆனால் தாங்கள் அத்தீமைகளிலிருந்து விலகிக் கொள்வதில்லை. உதாரணமாக புகை பிடிக்காதே என தமது பிள்ளைகளுக்கு கூறும் தந்தை, தாமே தமது பிள்ளைகளின் முன்னிலையில் புகை பிடித்தால் எவ்வாறு அப்பிள்ளை தமது தந்தையின் விலக்கலை ஏற்று அதனை விட்டு விலகி இருப்பான்! சொல்லொன்றும் செயலொன்றும் இருப்பது கூட பரவாயில்லை என்ற தவறான எண்ணம், இளமையிலேயே அப்பிள்ளையின் உள்ளத்தில் பதிந்து விடும். வல்ல அல்லாஹ், திருக்குர்ஆனின் “அஸ்ஸபு” அத்தியாயத்தில் “நன்றம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் செய்யாதவற்றை ஏன் (பிறருக்கு) ஏவுகிறீர்கள். நீங்கள் செய்யாதவற்றை (பிறருக்கு) ஏவுவது அல்லாஹ்விடத்தில் கடும் கோபத்திற்குரியதாக உள்ளது,” எனக் குறிப்பிடுகின்றான்.

(அஸ்ஸபு - 2, 3)

வேறு சில பெற்றோர் இன்னும் ஒருபடி இறங்கி தாங்களும் நன்மைகளை செய்வதில்லை. பிள்ளைகளுக்கும் நன்மைகளை ஏவுவதில்லை. தாங்களும் தீமைகளை விட்டுத் தவிழ்ந்து கொள்வதில்லை. பிள்ளைகளையும் தடுப்பதில்லை, பிள்ளைகள் அவர்கள் விருப்பம்போல் எப்படியோ வளர்ந்து வரட்டும் என வாளாவிருந்து விடுகின்றனர். இதுவும் தவறானதோர் பண்பேயாகும்.

பெற்றோர், அல்லாஹ்வும் அவனது அன்புத் தூதர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களும் காட்டுகின்ற நல்வழியில் தங்களது வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டால், அவர்களது பிள்ளைகள் அவர்களுக்குரிய மரியாதையை முறைப்படி செய்வார்கள். அத்தகைய எண்ணத்தை அப்பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் அல்லாஹ் போடுவான்.

மேலும் பெற்றோர் நல்லோர்களாகத் திகழும்பொழுது அவர்களது பிள்ளைகள்மீது அல்லாஹ் இரக்கப்படுகின்றான். திருக்குர்ஆனின் “கஹ்பு” அத்தியாயத்தில் தங்களுக்கு உணவளிக்கமறுத்த “அன்தாக்கியா” நகரில் அடியோடு விழுந்து விடும் நிலையில் இருந்த ஒரு சுவற்றை கீழே விழுந்து விடாமல் தான் தடுத்து நிறுத்தியதற்கான காரணத்தை ஹஜ்ரத் ஹிஸ்ரு (அலை) அவர்கள், ஹஜ்ரத்முஸா (அலை) அவர்களிடம் விளக்கும் பொழுது “அச்சுவற்றின் அடியில் புதையல் ஒன்று உள்ளது. அது இரு அனாதை குழந்தைகளுக்குசேரவேண்டியதாகும். அவ்விரு குழந்தைகளின் தந்தை ஸபலிஹான நல்ல மனிதராகும். ஆகவே அல்லாஹ் அவ்விரு குழந்தைகள்மீது இரக்கப்பட்டு அவர்கள் பிராயம்அடையும்பொழுது அப்புதையலை தோண்டி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனநாடினான் ஆதலால் நான் அச்சுவற்றை கீழேவிழாமல் தடுத்துநிறுத்தினேன் எனக் கூறினார்கள். அக்குழந்தைகளின் பெற்றோர் நல்லவர்களாக வாழ்ந்து மறைந்ததால் அவர்களது பிள்ளைகள்மீது அல்லாஹ் இரக்கப்பட்டு இவ்வேற்பாட்டை செய்தான். அச்சுவர் கீழேவிழாமல் தடுத்து நிறுத்தப்படவில்லையென்றால் அதனடியிலுள்ள புதையல் வெளிப்பட்டு அதனை மற்றவர்கள் எடுத்துச் சென்றிருப்பார்கள். அவ்விரு அனாதைக் குழந்தைகளுக்கி அப்புதையல் கிடைக்காமற் போயிருக்கும். தங்களுக்கு மட்டுமின்றி தங்களது பிள்ளைகளுக்குபுகூடஅல்லாஹ் அருள்புரிவதற்கு காரணமாக இருக்கின்ற விதத்தில் பெற்றோர் நல்லவர்களாக திகழ வேண்டும்.

முதற்கட்டமாக முன்மாதிரியான பாதையில் சிறந்த தூய வாழ்வை பெற்றோர் மேற்கொள்ளவேண்டும். இரண்

டாவது கட்டமாக பிள்ளைகளுக்கு அவர்களது வயதுக்கேற்ப படிப்படியாக நல்லொழுக்க போதனைகளை தொடர்ந்து போதித்து வரவேண்டும்.

மாநபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். “அழகிய ஒழுக்கத்தைவிட, சிறந்ததோர் (செல்வத்தை) ஒரு தந்தை தம் பிள்ளைக்கு அளிக்கப்போவதில்லை. (திர்மிதி)

மற்றொரு மணிமொழியில் “ஒருவர் தம்பிள்ளைகளுக்கு நல்லொழுக்கம் பயிற்றுவிப்பது, பல மரக்கால் (உணவு தானியங்கள்) தர்மம் செய்வதைவிடச் சிறந்ததாகும்) என மாநபி (ஸல்) கூறினார்கள். (திர்மிதி)

மற்றொரு பொன்மொழியில் “உங்களது பிள்ளைகளுக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் நன்மையை கற்றுக்கொடுங்கள். அவர்களுக்கு ஒழுக்கம் பயிற்றுவிப்பதுங்கள் என மாநபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(அறிவிப்பாளர் : ஸயீது மன்ஸூர், அப்துர் ரஜ்ஜாக்)

குழந்தைப் பருவம் துவங்கி அவர்களுக்கு ஸுண்ணத்தான முறைகளை பயிற்சி அளித்து வருதல் வேண்டும். ஒழுக்கப் பயிற்சியளிப்பதில் அண்ணலார் காட்டிய அழகிய முன்மாதிரியை பின்வரும் நிகழ்ச்சியில் காணலாம்.

ஹஜ்ரத் அம்ரு பின் அபீஸலமா (ரலி) கூறுகிறார்கள் : “நான் எனது குழந்தைப் பருவத்தில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் கவனிப்பில் இருந்து வந்தேன். (ஒரு முறை உணவு சாப்பிடும்பொழுது) எனது கை உணவுப்பாத்திரத்தில் இங்குமங்கும் (சுற்றிக்கொண்டு) இருந்தது. [அதைப்பார்த்த அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள்: ‘குழந்தையே! அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறுவாயாக! (பிஸ்மில்லாஹ் எனக்கூறி உண்ணத் துவங்குவாயாக!) உனது வலது கரத்தால் சாப்பிடுவாயாக! உமக்கு அறிகிலுள்ள பகுதியிலிருந்து சாப்பிடுவாயாக எனப் பகர்ந்தார்கள். (புகாரீ, முஸ்லிம்)

இவ்வாறு உணவு உண்ணுவதின் முறைகளையும் அதன் துவக்கம், இறுதியில் ஒதவேண்டிய ஸூன்னத்தான துஆக்களையும் பிள்ளைகளுக்கு கற்றுத்தரவேண்டும். உணவுத் துணுக்குகள் கீழே விழுந்துவிட்டால் அதனை எடுத்து சுத்தப்படுத்தி உண்ணுமாறு அலர்களைப் பணிக்கவேண்டும்.

குழந்தைகள் பேசுவது எவ்வாறு என்பதை அவர்களது இளம் வயதில் கற்றுத்தருதல் அவசியமாகும்.

கலீபா அப்துல் மாலிக்பின் மர்வான்தமது பிள்ளைகளுக்கு ஆசானாக திகழ்பவரை அழைத்து, தமது பிள்ளைகளுக்கு ஒழுக்கம் பயிற்றுவிப்பதில் பின்வரும் வழி முறைகளைப் பின்பற்றுமாறு கூறினார். “அல்லாஹ்வின் அருள்மறையாம் திருக்குர்ஆனை அவர்களுக்குக் கற்றுத் தந்ததுபோல் அனைத்து விஷயங்களிலும் உண்மை பேச அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பீராக! அழகிய குணநலன்கள்மீது அவர்களைப் பண்படுத்துவாயாக; சங்கைமிகு பெரியார்கள், அறிஞர் பெருமக்கள் ஆகியோரின் சமூகத்தில் அவர்களை அமரச்செய்வாயாக கீழ்த்தரப் பண்பாளர்களிடம் அவர்களை பழகவிடாதீர்; பொய் பேசுவதின்மீது அவர்களை அடிப்பீராக! ஏனெனில் பொய், பாவங்களின் பக்கம் அழைத்துச்செல்லும். பாவங்கள் நரகின் பக்கம் அழைத்துச்செல்லும்” எனக் கூறினார்.

இக்கால சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு திருக்குர்ஆனை கற்றுத் தருவதில்லை, உண்மை பேசவும் கற்றுத் தருவதில்லை. நல்லோர்கள், அறிஞர்கள் தொடர்பை விட்டு தாங்களும் தூரமாக இருப்பதுடன் தங்களது பிள்ளைகளையும் தூரமாக்கி வைக்கின்றனர். இந்நிலையில் எவ்வாறு அக்குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் குணநலன்கள் நிரம்பிய சிறந்தபிள்ளைகளாக திகழ முடியும்! இதன் எதிரொலியாகவே சில பிள்ளைகள் எதிர்காலத்தில் தங்கள் பெற்றோரின் மாண்பையறியாது அவர்களை கண்ணியக் குறைவாக நடத்துபவர்களாகவும் அவர்களை வேதனைப்படுத்துபவர்களாகவும் ஆகிவிடுகின்றனர். “நான் செய்த வினைக்கு மருந்து இல்லை” என ஒரு பாரசீகக் கவிதை கூறுவது போல, பெற்றோர் முன்னர்

நடந்து கொண்ட கவனக் குறைவுகளின் விளைவாக பிள்ளைகள் இப்பொழுது அவர்களை வேதனைப்படுத்துகின்றனர்.

குழந்தைகளுக்கு பேச்சு பழக்கும் ஆரம்ப தருணத்திலேயே, முதன்முதலாக திருக்கலிமாவை அவர்களுக்கு கற்றுத் தர வேண்டுமென அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

நபிகளார் (ஸல்) நவின்றதாக ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். “லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு” எனும் கலிமாவைக் கொண்டு உங்கள் குழந்தைகளின் பேச்சைத் துவக்குவீராக! (ஹாதும்)

திருக்கலிமாவைக் கற்றுக் கொடுத்தபின், அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் மாண்பையும், அவர்கள் மீதும், அவர்களது திருக்கடும்பத்தார் மீதும் அன்பு செலுத்துவதையும் அவர்களுக்கு போதிக்க வேண்டும். பின்னர் அல்லாஹ்வின் அருள்மறையாம் திருக்குர்ஆனை அவர்களுக்கு அழகுற கற்றுத் தரவேண்டும்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவின்றதாக ஹஜ்ரத் அலி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். “உங்கள் குழந்தைகளை மூன்று பண்புகளின் மீது பயிற்றுவிப்பீராக! உங்கள் நபியின் மீது அன்பு செலுத்துவதின் மீதும், அவர்களது குடும்பத்தார்மீதும் அன்பு செலுத்துவதின் மீதும், திருக்குர்ஆனை ஒதுவதின் மீதும் பயிற்றுவிப்பீராக! ஏனெனில் நிச்சயமாக திருக்குர்ஆனைச் சுமந்திருப்போர் நபிமார்களுடனும், நல்லோர்களுடனும் அர்ஷின் நிழலில் கீழ், வேறு நிழல் இல்லாத கியாமத்நாளில் இருந்து கொண்டிருப்பர். (திப்ராணி)

ஏனைய அனைத்துக் கல்விகளுக்கும் முன்னதாக அவர்களுக்கு திருக்குர்ஆனை கற்றுத் தருதல் அவசியமாகும். ஒரு இஸ்லாமியக் குழந்தையின் அடிப்படைக் கல்வியாக திருக்குர்ஆன் திகழ்ந்து கொண்டுள்ளது. அதுவே அக்குழந்தைகளின்